

امتناع مردم از شرکت در مراسم سالگرد تسخیر سفارت آمریکا

آنجا آغاز شد که تندر وها کوشیدند مانع سخنرانی یک آخوند طرفدار رفسنجانی شوند، دو طرف با چوب و چماق به جان هم افتادند و شدت درگیری تا بدانجا رسید که نیروهای انتظامی مجبور به مداخله شدند. رسانه‌های گروهی رژیم نسبت به این درگیری سکوت کردند. این چندمین زدو خورد خیابانی هواداران جناح‌های مختلف حکومتی طی یک ماهه اخیر است. قبلا در تهران و چند شهر کوچک نیز به بهانه‌های مختلف درگیری‌هایی بین باندهای متخاصم حکومتی روی داده بود.

در مورد تعداد شرکت‌کنندگان سکوت کنند، حتی یک عکس نیز از راهپیمایان و تظاهرکنندگان در روزنامه‌ها به چاپ نرسید!

درگیری خیابانی در شیراز

به گزارش خبرنگاری رویتر مراسم ۱۳ آبان در شیراز به درگیری گسترده هواداران جناح‌های مخالف حکومتی منجر گردید و طرفداران آیت‌الله حایری امام جمعه فعلی با طرفداران آیت‌الله دستغیب به زدو خورد پرداختند، زدو خورد از

اهلامیه‌های متعدد مردم را به شرکت در این مراسم فراخواندند، برخلاف انتخابات مجلس خبرگان که از سوی تندر وها تحریم شد، همه جناح‌های حکومتی برای کشاندن مردم به مراسم ۱۳ آبان با هم همداستان شدند، اما نتیجه بازم مردم بی‌اهتمالی و عدم شرکت مردم در مراسم فرمایشی و حکومتی بود. تعداد تظاهرکنندگان در شهرهای مختلف و بویژه تهران به اندازه‌ای کم بود که همه مقامات رژیم ترجیح دادند

مراسم سالروز تسخیر سفارت آمریکا که سوی رژیم "روز ملی مبارز با استکبار جهانی" نام‌گذاری شده است همانگونه که انتظار می‌رفت با عدم استقبال آشکار مردم مواجه شد. این مراسم در شهر شیراز به درگیری بین طرفداران جناح‌های حکومتی منجر گردید. رژیم با یک سازماندهی حساب شده و با بسیج کلیه امکاناتش کوشید مراسم این روز را با آبرومندی برگزار کند. از چندین روز قبل نهادهای مختلف حکومتی با صدور

زلزله شدید

در فارس و بندرعباس

در صدخانه هادر منطقه زلزله زده ویران شده اند و هزاران نفر بی خانمان گشته اند. برخی اخبار رسیده حاکی از آنست که ۳۲ روستای ویران شده است.

رژیم جمهوری اسلامی خبر زلزله را یک روز بعد از وقوع حادثه پخش کرد و در روزهای بعدی نیز خبری در مورد این زلزله منتشر نداشت.

این دومین زمین لرزه در چندماه اخیر است. زمین لرزه قبلی که در ۳۱ خردادماه در گیلان و زنجان به وقوع پیوست ویرانی عظیمی بوجود آورد و جان بیش از ۵۰ هزار نفر از هموطنان ما را به بقرانی گرفت. در آن زمین لرزه بیش از سیصد هزار نفر مجروح و صدها هزار خانواری چنان شدند. هنوز ویرانی‌های آن بقیه در صفحه ۲

بار دیگر زلزله بخشی از کشورمان را ویران کرد و هدهای کشته و زخمی به جای نهاد. بگزارش رادیو جمهوری اسلامی شب شب ۱۵ آبان ماه زلزله نسبتا شدیدی منطقه داراب فارس و بندرعباس، تشم و چند شهر دیگر را لرزاند و خسارات زیادی به روستاهای مابین داراب و بندرعباس وارد آورد. بیشترین ویرانی زلزله در منطقه حاجی آباد بوده است. در این زلزله روستاهای محمد آباد قلعه نو، دوجوی ویران شده و ۹۰ درصد بقیه روستاها از بین رفته است. بگفته میرزاده معاون رفسنجانی ۱۲۲ نفر در این زلزله کشته و مجروح شده اند. فرماندار داراب میزان خسارات وارده را ۳ میلیارد و ۳۰۰ میلیون ریال برآورد کرده است. بگفته رادیو جمهوری اسلامی ۸۰

سرنوشت ناروشن گروهی از اسرای ایرانی در عراق

نقیض است. به گفته ابوترابی در کنفرانس اخیر حدود دوهزار نفر هنوز در عراق باقی مانده‌اند که بخش عمده آنان پناهنده هستند در حالیکه وی چند روز پیش در گفتگو با روزنامه‌کیهان اسرای آزاد نشده را ۲۵۰۰ نفر اعلام کرده بود و از آن زمان هیچ اسیری آزاد نشده است.

در همین حال خبرهای بسیاری که از داخل کشور می‌رسد، حاکی از این است که اسرای آزاد شده تحت فشارهای گوناگونی قرار گرفته‌اند. این خبرها حاکی از آن

پناهنده شده‌اند گردید. ابوترابی در مورد سرنوشت محمد جواد تندگویان وزیر پیشین نفت ایران اظهار داشت. عراق مدرک قانع‌کننده‌ای در مورد مرگ او در اختیار جمهوری اسلامی قرار ندهد است. دولت عراق چندی پیش رسماً اذعان کرده بود که تندگویان در زمان اسارت خود در گذشته و اسناد مربوط به مرگ او در اختیار جمهوری اسلامی قرار داده شده است.

اطلاعات ارایه شده از سوی مقامات جمهوری اسلامی در مورد اسرای آزاد نشده، ضد و

حجت الاسلام ابوترابی که از سوی خامنه‌ای به نمایندگی وی در امور اسرای آزاد شده منصوب گردیده است روز دوازدهم آبان در یک کنفرانس خبری اعلام کرد که ۱۰۰ اسیر ایرانی در عراق وجود دارند که تا به حال هیچ‌گونه اطلاعی از آنان به صلیب سرخ داده نشده و جمهوری اسلامی خواهان آزادی هر چه سریعتر آنهاست. ابوترابی افزود صلیب سرخ با حدود ۴۰ نفر از اسرای ثبت‌نام شده و ۲۳۱ نفر از مغفولان آنها دیدار کرده و این عده به زودی به ایران باز خواهند گشت. ابوترابی در مورد ادعای عراق مبنی بر پناهندگی گروهی از اسرا به آن کشور گفت: از مجموعه اسرا حدود ۲۵۰۰ نفر تقاضای پناهندگی کرده و به مجاهدین خلق پیوسته‌اند. وی ادعا کرد که این پناهندگی از نظر صلیب سرخ قانونی نبوده است. وی افزود: از تعداد ۲۵۰۰ نفر فوق‌حدود ۱۰۰ نفر بعدا به اردوگاه‌های اسرا بازگشتند و حدود ۷۵۰ نفر دیگر نیز به درخواست خودشان همراه با سایر اسرا به ایران آمدند. وی گفت: یقینا تعداد باقیمانده که عراق تعداد آنها را ۴۰۰ نفر ذکر کرده به ایران باز خواهند گشت. وی به طور تلویحی خواستار استرداد اسرایی که به عراق

پیرامون رویدادهای منطقه

طرح ملک حسین برای حل بحران خلیج فارس

سلاح‌های نابودی جمعی از عراق گرفته شده، اظهار داشت اردن از نابودی کامل همه سلاح‌های نابودی جمعی در خاور نزدیک حمایت می‌کند، و افزود: "ما اسرائیل چه می‌شود؟" به عقیده ملک حسین، اگر قرار است سلاح‌های نابودی جمعی را از عراق بگیرند، همین امر باید در مورد اسرائیل صادق باشد.

پادشاه اردن روز ۵ نوامبر بقیه در صفحه ۳

طرف‌های درگیر تشکیل شود، کنفرانسی که می‌تواند به ایجاد یک نیروی مسلح عربی برای برقراری صلح در کویت بیانجامد. طبق این پیشنهاد، باید به موازات استقرار این نیرو، از یک سو نیروهای عراق در کویت و از سوی دیگر نیروهای فدرالی مستقر در منطقه کاهش یابند و این روند در پایان به عقب نشینی کامل دو طرف منجر شود.

ملک حسین در مورد این خواست آمریکا و بریتانیا که

ملک حسین پادشاه اردن در مصاحبه با نشریه "اخبار خلیج" چاپ دبی به طور ضمنی از دادن امتیازات ارضی به عراق برای حل بحران خلیج فارس جانبداری کرد. وی گفت مسئله مهم میان عراق و کویت، همواره فقدان مرزهای با تعریف روشن بوده است. ملک حسین افزود اکنون باید درباره هدف مشترک در پایان بحران، به توافق رسید.

پادشاه اردن پیشنهاد کرده است کنفرانسی با شرکت همه

وقاحت هم حدی دارد...

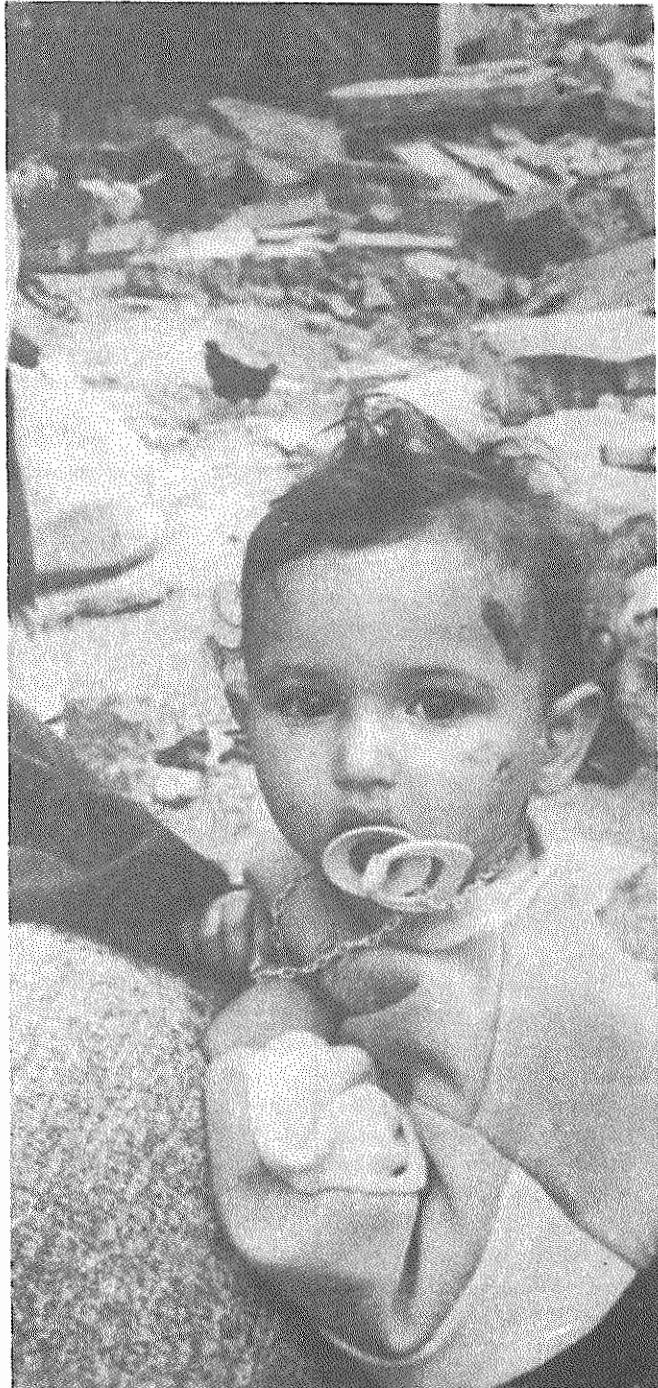
بانوان هنوز نتوانسته راه خود را پیدا کنند، نه تنها راه صواب را نیافته‌اند که گاه دیده شده پیرامه هم رفته است، هنوز خط مشی و بقیه در صفحه ۶

سازمان دهند، الگوی آنها چه خواهد بود. آقای سعید مدنی، چند خط پایین تر چنین توضیح می‌دهد: "نزدیک به ۱۲ سال از پیروزی انقلاب اسلامی و ورزش

بر فرض محال این "سیاست‌گذاران" معیارهای حکومت اسلامی را پذیرفتند و تصمیم گرفتند، ورزش زنان را مطابق الگوی حکومت آخوندها

از همان ابتدای ایزام تیم تیراندازی زنان ایران به بازیهای آسیایی پکن، به خوبی روشن بود که این "ابتکار" فقط به خاطر تبلیغات صورت گرفته است و بس. اکنون زبان آقایان دراز شده است که با ایزام این تیم به میدان پکن بسیاری از تبلیغات و اکاذیبی که توسط بلندگوهای استکباری بر علیه این مردم و انقلابشان و از جمله درباره پایمال شدن حقوق زن و... الخ مملات افشائات شده است!

آنجا به این ادعای وقیحانه نیز بسنده نکرده و از قلم فردی به نام سعید مدنی در نشریه کیهان ورزشی می‌نویسد: "جمهوری اسلامی می‌خواهد و مخالفتی ندارد که خواهران در همه رشته‌ها (رشته‌هایی که متناسب با توان فیزیکی و شخصیت فرهنگی زن باشد) و در همه میادین حضوری فعال داشته باشند... اما اگر در عمل چنین نمی‌شود، مقصر او نیست. مقصر دیدگاهی است که جهان امروز درباره زن دارد." آقای مدنی سپس بر سیاست‌گذاران ورزش زنان بی‌رحمانه می‌تازد که چرا دیدگاهها و معیارهای جمهوری اسلامی در مورد ورزش زنان را نمی‌پذیرند و هملا مانع حضور "خواهران" در میادین بین‌المللی می‌شوند؟!

بار دیگر قهر طبیعت کودکان و بزرگسالان بسیاری را در میهن مصیبت زده برآورد نشانده

بیانیه نهضت آزادی در مورد سفر گالیندویل

نهضت آزادی ایران بیانیه‌ای در ارتباط با سفر اخیر رینالدو گالیندویل بازرسی ویژه کمیسیون حقوق بشر به تهران انتشار داده است. در این بیانیه گفته شده است که گالیندویل در سفر اخیر خود به تهران با مهدی بازرگان دیدار کرده است. در این اطلاعیه گفته شده بازرگان در این دیدار اطلاعات تازه‌ای از بد رفتاری ماموران رژیم با زندانیان سیاسی در اختیار گالیندویل قرار داده است. بازرگان به بازرسی ویژه کمیسیون حقوق بشر گفته است که خانواده‌های افراد امضاکننده نامه ۹۰ نفره، اطلاعات بسیار کمی از وابستگی خود که اکنون در زندان به سر می‌برند، دارند. به بعضی از آنها پس از ۴ ماه حتی اجازه گفتگوی تلفنی نیز داده نشده است. بعضی از خانواده‌ها که موفق شده‌اند با زندانیان خود ملاقات کنند، آنها را در وضعیتی ناراحت و نگران کننده یافته‌اند. به گفته بازرگان هم‌اکنون ۲۰ نفر از امضاکنندگان نامه ۹۰ نفر سرگشاده به هاشمی رفسنجانی در زندان به سر می‌برند و گالیندویل در سفر خود توانسته است تنها با ۱۵ یا ۲۰ تن از آنها، آن هم در حضور مامورین رژیم ملاقات کند.

نهضت آزادی ایران که وظیفه مبارزه با استبداد حکومت را در برابر خود قرار داده است، طی ماه‌های

زلزله شدید در فارس و بندرعباس

بقیه از صفحه اول

زلزله آباد نشده اند که از ابتدا نیز رسم آن بوده است، اما این نهضت همانگونه که از ابتدا نیز رسم آن می‌کند و توجه اصلی اش متوجه فراجم آوردن شرایط فعالیت آزادانه برای جمعیت خودش می‌باشند. نهضت آزادی ایران در مورد زندانیان سیاسی سایر گروه‌ها و احزاب مخالف رژیم همواره سکوت کرده است و حتی در برابر کشتار همگانی زندانیان سیاسی در ایران در سال ۶۷، که به فاجعه ملی مشهور شد، واکنشی نشان نداد. بویژه پس از دستگیری گروهی از امضاکنندگان نامه ۹۰ نفره، مسئله زندانیان سیاسی در ایران از نظر این نهضت و برخی از جریان‌های مدافع آن تنها به همین معده محدود شده است. نهضت آزادی ایران قطعاً مطلع است که علاوه بر دستگیر شدگان و زندانیان مورد اشاره او صدها زندانی سیاسی دیگر در ایران وجود دارند که شرایط زیستی آنها بسیار بدتر و اعمال ماموران رژیم با آنها بسیار وحشیانه‌تر است. شرط دفاع صادقانه از دموکراسی و آزادی، دفاع از آزادی و دموکراسی همه مبارزین سیاسی است و نه قایل شدن تبعیض میان آنان و بدتر از آن فراموش کردن بخش عمده‌ای از آزادگان و دلاوران اسیر در روستاهای جمهوری اسلامی.

بقیه از صفحه اول

زلزله آباد نشده اند که از ابتدا نیز رسم آن بوده است، اما این نهضت همانگونه که از ابتدا نیز رسم آن می‌کند و توجه اصلی اش متوجه فراجم آوردن شرایط فعالیت آزادانه برای جمعیت خودش می‌باشند. نهضت آزادی ایران در مورد زندانیان سیاسی سایر گروه‌ها و احزاب مخالف رژیم همواره سکوت کرده است و حتی در برابر کشتار همگانی زندانیان سیاسی در ایران در سال ۶۷، که به فاجعه ملی مشهور شد، واکنشی نشان نداد. بویژه پس از دستگیری گروهی از امضاکنندگان نامه ۹۰ نفره، مسئله زندانیان سیاسی در ایران از نظر این نهضت و برخی از جریان‌های مدافع آن تنها به همین معده محدود شده است. نهضت آزادی ایران قطعاً مطلع است که علاوه بر دستگیر شدگان و زندانیان مورد اشاره او صدها زندانی سیاسی دیگر در ایران وجود دارند که شرایط زیستی آنها بسیار بدتر و اعمال ماموران رژیم با آنها بسیار وحشیانه‌تر است. شرط دفاع صادقانه از دموکراسی و آزادی، دفاع از آزادی و دموکراسی همه مبارزین سیاسی است و نه قایل شدن تبعیض میان آنان و بدتر از آن فراموش کردن بخش عمده‌ای از آزادگان و دلاوران اسیر در روستاهای جمهوری اسلامی.

۱۳ آبان روز دانش آموز مبارزه با دیکتاتوری و سرکوب

کوشیده است که با تعریف و تمجید از مبارزه دانش‌آموزان در سال ۵۷ آنرا از مضمون خود که متوجه دیکتاتوری و سرکوب بود، تهی سازد.

در حالیکه جنبش دانش‌آموزان همواره جزئی از جنبش آزاد-یخواهانه کشور ما بوده و اکنون بخش مهمی از نیروی جنبش دمکراتیک بحساب می‌آید، باید تلاش نمود که روز دانش‌آموز از جریان تسخیر سفارت آمریکا تفکیک گردد و هویتی مستقل پیدا کند. باید ۱۳ آبان را بعنوان روز دانش‌آموز در جنبش تثبیت کرد و هر ساله آنرا راجع گذاشت.

مردم بدنهای خون آلوده فرزندان خود را بدست گرفته و در خیابانهای شهر به گردش در آمدند.

در آن سال از تلویزیون صحنه بخون کشیده شدن دانش‌آموزان به نمایش گذاشته شد. مردم روی پرده تلویزیون کشتار بیرحمانه فرزندان خود را بچشم دیدند. مقاومت دانش‌آموزان و نمایش آن در تلویزیون تأثیرات خود را بر روند رویدادهای کشور گذاشت.

مردم بدنهای خون آلوده فرزندان خود را بدست گرفته و در خیابانهای شهر به گردش در آمدند.

در آن سال از تلویزیون صحنه بخون کشیده شدن دانش‌آموزان به نمایش گذاشته شد. مردم روی پرده تلویزیون کشتار بیرحمانه فرزندان خود را بچشم دیدند. مقاومت دانش‌آموزان و نمایش آن در تلویزیون تأثیرات خود را بر روند رویدادهای کشور گذاشت.

یافت . ولی بنوشته مطبوعات کشور مدارس بعثت آماده نبودن باز نشد. میرزاپور نماینده رودبار در مورد اقدامات رژیم ج.ا. در رابطه با بازسازی مناطق زلزله میگوید: "بازسازی شعار است بعد از ۵ ماه هیچ اقدام جدی برای کمک بعمل نیآورده‌اند"

سرنوشت ناروشن...

بقیه از صفحه اول

است که گروه زیادی از آزادشدگان یا توسط ماموران رژیم دستگیر شده‌اند و یا تحت فشارهای امنیتی قرار دارند. شایعات تایید نشده‌ای مبنی بر اعدام گروهی از آنان نیز وجود دارد. فشارها در مورد آن دسته از اسرای آزاد شده صورت می‌گیرد که در مدت اسارت، یاب انتخاب خود و یا تحت فشار نیروهای هراتی، با جمهوری اسلامی مخالفت کرده‌اند. حجت الاسلام ابوترابی که خود جزو اسرا بوده است، اعتراف کرده که در طول اسارت توسط عوامل مورد اعتماد خود در میان اسرای ایرانی جاسوسی می‌کرده و اطلاعات مورد لزوم را جمع‌آوری می‌کرده است. روزنم آبان ماه روابط عمومی ستاد امور آزادگان اعلام کرد که کلیه اطلاعات جمع‌آوری شده در مورد اسرای آزاد شده کامپیوتری خواهد شد. واحد کامپیوتری "انستیتو ایز ایران" که وابسته به وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح است، در این زمینه به ستاد امور آزادگان کمک خواهد کرد. این اقدام را باید در جهت کنترل بیشتر و منظم‌تر اسرای آزاد شده توسط رژیم قلمداد کرد. بدون تردید دستگاه‌های اطلاعاتی رژیم از این اطلاعات کامپیوتری شده در جهت کنترل امنیتی بیشتر آزادشدگان استفاده خواهند کرد.

رژیم برای جذب اسرای آزاد شده مورد اعتماد به نهادهای حکومتی و به ویژه نهادهای سرکوب نیز به برنامه‌های خود ادامه می‌دهد. روز هشتم آبانماه فرمانده نیروی مقاومت بسیج خبرداد که تمامی آزادگان بسیجی به عنوان عضو رسمی جذب سپاه پاسداران خواهند شد. هر چند علیرضا افشار فرمانده نیروی مقاومت بسیج مدعی شده‌است که این امر در راستای استفاده از سوابق و اشتغال به کار آزادگان صورت می‌گیرد، اما به‌خوبی معلوم است که هدف اصلی این طرح استفاده بیشتر از نیروی اسرای آزاد شده در سرکوب مخالفین می‌باشد. رژیم با استفاده از انواع وسایل از جمله امتیازات مادی در شرایط فقر گسترده موجود در جامعه، می‌کوشد بخش‌های بیشتری از اسرای آزاد شده را به این ارگان‌های سرکوبگر جذب کند.

اسراء قربانیان جنگ بیرحمانه و پوچ دو کشور ایران و عراق هستند. برقراری صلح باید به آزادی کامل آنان منجر شود و این اسرا نباید کماکان وسیله‌ای برای تنظیم مناسبات بین دو رژیم و عوامل فشار برای پیش‌برد سیاست‌های آنها باشند. ضمن آنکه حق پناهندگی داوطلبانه آنان باید به رسمیت شناخته شود. شرایط زندگی آزادانه‌ای که به میهن باز می‌گردند، چیران سال‌های از دست رفته آنان، تأمین کار و معاش مناسب برای آنها و کلیه اقداماتی که منجر به هادی شدن روال زندگی آنان گردد، نیز باید بدون هیچ‌گونه چشم‌اندازی از سوی حکومت اسلامی تأمین شود.

کشورهای رو به رشد و بازار بین‌المللی گذاشته است. بالا رفتن بهای نفت موجب کاهش رشد تولید ناخالص ملی در کشورهای سرمایه‌داری پیشرفته، افزایش قیمت کالاها و کند شدن تجارت بین‌المللی گردیده است. بگفته صندوق بین‌المللی پول مجموعه کشورهای رو به رشد بجز چند کشور با کاهش یا رکود تولید ناخالص ملی روبرو هستند. این کشورها از دو جهت متضرر میشوند. آنها مجبورند هم نفت مورد نیاز خود را با قیمت‌های بالا

بخرند و هم کالاهای غربی را این مسئله موجب شده است که بر میزان بدهی کشورهای رو به رشد افزوده شود. به‌علاوه کشورهای غربی نیز برای مبارزه با تورم ناشی از افزایش قیمت نفت، نرخ بهره را بالا برده و کمک‌های خارجی را کاهش می‌دهند.

تأثیرات منفی افزایش قیمت نفت در مورد کشورهای رو به رشد که فاقد منابع انرژی هستند، قابل توجه است. بسیاری از کشورهای افریقائی مجبور شده‌اند که بخش مهمی از درآمد خود را به خرید نفت اختصاص دهند.

افزایش سریع قیمت نفت و نوسانات مداوم آن با توازن هرزه و تقاضا در بازار جهانی همخوانی ندارد. بدون شک انحصارهای بزرگ نفتی در افزایش قیمت نفت نقش دارند. سود این انحصارها با افزایش قیمت نفت بالا رفته است. سود حداقل چهار انحصار بزرگ نفتی آمریکا در مقایسه با ماه‌های مشابه سال قبل ۴۰ درصد افزایش یافته است. بالا رفتن بهای نفت تنها از تسخیر کوییت توسط عراق و کعبود صدور نفت ناشی شده باشد. کشورهای نفت خیز بویژه عربستان سعودی با افزایش استخراج نفت، تا حدودی کمبود ناشی از عدم صدور نفت عراق و کوییت را جبران نمودند.

بر همین پایه است که اخیراً وزارت دادگستری آمریکا از انحصارهای نفتی خواسته است تا اطلاعات دقیق در باره شرایطی که آنها تصمیم، به‌بالا بردن قیمت نفت گرفته‌اند، در اختیار آن وزارتخانه بگذارد.

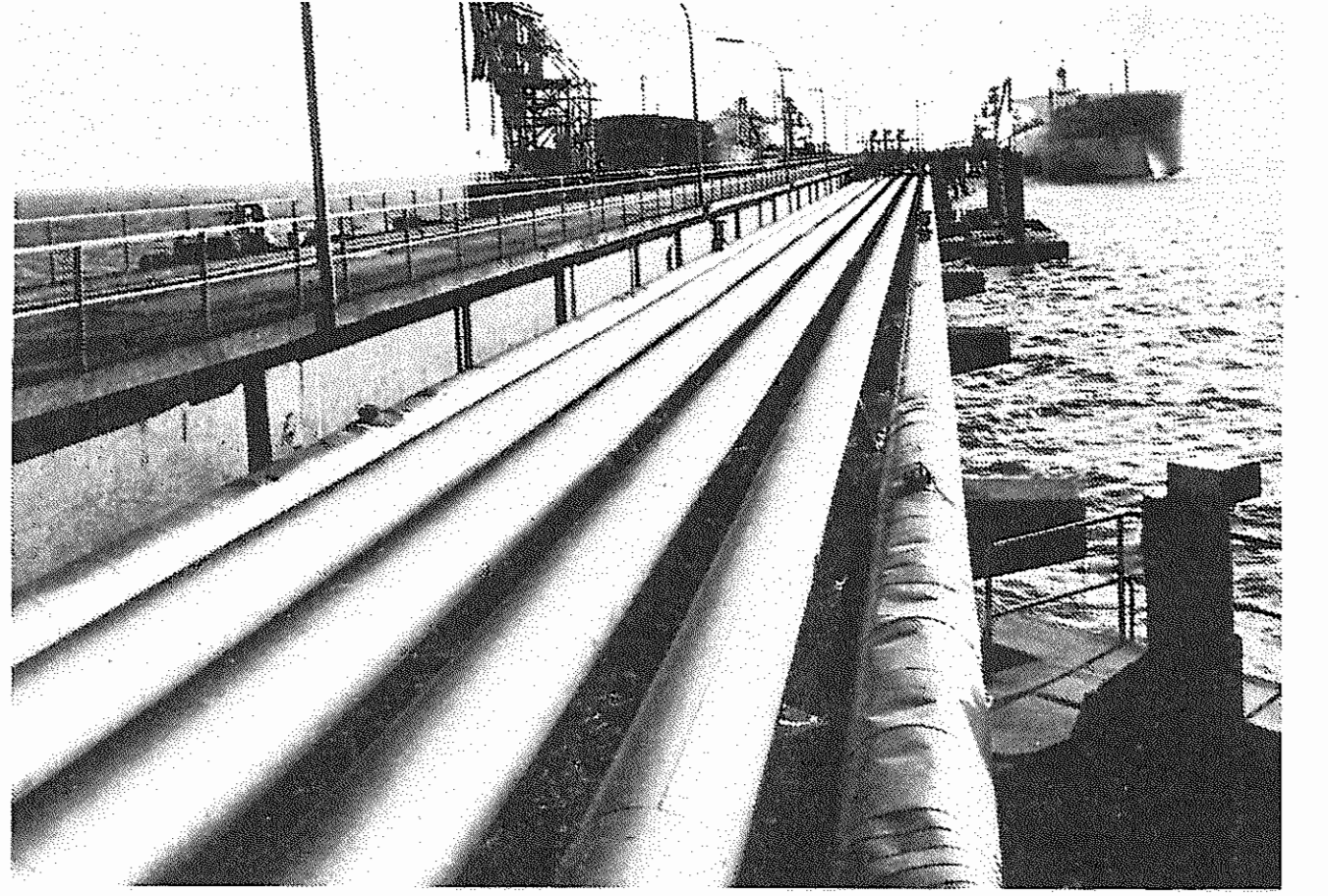
آنچه مسلم است انحصارات نفتی همواره از آب گل‌لود ماهی بگیرند. آنها با تسخیر کوییت توسط عراق قیمت نفت را بالا بردند که تا به سودهای کلان برسند.

بهای نفت در بازارهای جهانی بعد از تسخیر کوییت توسط عراق مداوماً افزایش یافته و هر بشکه نفت به ۴۳ دلار رسید. بدنبال آن جرج بوش رئیس جمهور آمریکا اعلام کرد که برای مقابله با افزایش قیمت ذخائر استراتژیک نفتی آمریکا را آزاد خواهد کرد. بعد از آن قیمت کاهش یافته و در مقطعی قیمت هر بشکه نفت به ۲۸ دلار هم رسید.

افزایش قیمت نفت و نوسانات آن تأثیرات گسترده‌ای بر اقتصاد هر بشکه نفت خام به ۳۴ دلار و ۶۸ سنت رسید که نسبت به نرخ قبلی یک دلار و ۶۷ سنت افزایش نشان میدهد. افزایش قیمت نفت خام پس از بی نتیجه ماندن کوشش‌های اتحاد شوروی برای برقراری صلح در خلیج فارس صورت گرفته است. ادوارد شواردنداز وزیر امور خارجه شوروی مذاکره نماینده شوروی با صدام حسین را بدون نتیجه توصیف کرد. انتشار این خبر موجب افزایش قیمت نفت در بازارهای بین‌المللی گردید. ولی در روزهای بعد بهای نفت کاهش

نوسانات بهای نفت

بهای نفت در بازارهای جهانی بار دیگر افزایش یافت. به گزارش خبرگزاریهای جهان بهای

امتناع مردم از شرکت در مراسم سالگرد تسخیر سفارت آمریکا

بقیه از صحنه اولی استانه این مراسم برپاگشت و همه مقامات بلند پایه و دون پایه رژیم روزنامه هادر "نریاد کشیدن بر سر آمریکا" گوی سبقت از یکدیگر را بودند.

خامنه‌ای در پیام طولانی خود به این مناسبت - که توسط خوینی‌ها در برابر سفارت سابق آمریکا - قرائت شد، امریکا را به سختی مورد حمله قرار داد و رفسنجانی و همفکران او را که در صدد بازسازی مناسبات با آمریکا هستند، "ساده لوح" خواند. وی در پیام خود خاطر نشان ساخت: اگر کسانی تصور کنند با امتیاز دادن به آمریکا و دیگران خواهند توانست به مقاصد و اهداف نظام اسلامی برسند سخت در اشتباهند. خامنه‌ای در بخش دیگری از پیام خود مجدداً تاکید کرد: اگر کسانی تصور کنند که آمریکا که خود مرکز اصلی این اردوگاه پرفتنه و فساد است ممکن است بانظام

اسلامی که مظهر حیات قدرتمندانه اسلام است سرآشتی و مساعدت داشته باشد بسی ساده لوحانه اندیشیده‌اند. بیش از ۲۰۰ تن از نمایندگان مجلس شورای اسلامی نیز بیانیهای منتشر کردند و در آن به طور تلویحی دولت رفسنجانی را به فرب زدگی متهم ساختند و گفتند: تصور اینکه روابط آمریکا و ایران تنها بدلیل حادثه عظیم تسخیر لانه جاسوسی منقطع گردیده و با گذشت زمان و رفع سوء تفاهات قابل تجدید و ترمیم است، تصویری باطل و ناشی از اندیشه‌های بیمار فربزندگان و فرب باورانی است که مغنون و مرعوب و پامجذوب قدرت شیطانی آمریکا و همدستانش می‌باشند. در قطعنامه پایانی مراسم ۱۳ آبان در تهران که به امضای انجمن‌های اسلامی دانشگاه‌ها خوانده شد، مواضع خط امامی‌ها منعکس گردیده

بی‌اعتمادی و ناراضی‌تی خود به رژیم اسلامی را ابراز داشته‌بودند. خط امامی‌ها که انتخابات مجلس خبرگان را تحریم کردند کوشیدند، عدم شرکت مردم در این انتخابات را نشانه حمایت آنان از جناح خود قلمداد

از افکار خمینی و نزدیکی به فرب است تغییر بدهد. اما آنچه که در این مراسم برجسته به شمار می‌آمد همان عدم حضور چشمگیر و آشکار مردم بود. اکثریت مردم در انتخابات مجلس خبرگان نیز

آبان در تهران است که در روزنامه کیهان به چاپ رسیده. دوربین خبرنگار ترجیح داده بجای "امت میلیونی" حجت الاسلام کربوبی را نشسته بر جایگاه سخنرانی به نمایش گذارد.

عدم شرکت مردم در تظاهرات چنان آشکار بود که حکومت ترجیح داد به جای سخن گفتن از حضور چند میلیونی "امت مسلمان" در مورد تعداد شرکت کنندگان سکوت کند. این عکس از مراسم ۱۳

پیرامون رویدادهای منطقه

طرح ملک حسین برای حل بحران خلیج فارس

و بدین ترتیب شمار نیروهای سوری در این کشور به حدود ۷ هزار تن رسید. دولت سوریه اعلام کرده است که ۱۵ تا ۲۰ هزار نظامی دیگر به عربستان اعزام خواهد کرد. مجموعه نیروهای سایر کشورهای عربی در پادشاهی سعودی ۱۴۴۵۰۰ نفر است. برای دومین بار پس از اشغال کویت توسط عراق، ایالات متحده یک ناو هواپیمابر به خلیج فارس فرستاد. ناو "میدوی" همراه با چند کشتی جنگی وارد خلیج فارس شده‌اند. به گزارش روزنامه نیویورک تایمز، وزارت دفاع آمریکا در صدد است بخشی از نیروهای ذخیره خود را به

پادشاه عربستان، حسنی مبارک رئیس جمهور مصر و تورگوت اوزال رئیس جمهور ترکیه دیدار کرد. امیر کویت در ملاقات با بیکر در شهر طائف عربستان خواهان اقدام نظامی آمریکا حتی بدون موافقت سازمان ملل متحد شد. از سوی دیگر لطیف جاسم وزیر اطلاعات عراق روز یکشنبه ۴ نوامبر (۱۳ آبان) در یک کنفرانس مطبوعاتی در بغداد بار دیگر تاکید کرد که نیروهای کشورش قصد خروج از کویت را ندارند. وی گفت: "دنیای باید فراموش کند که چیزی به نام امارات کویت وجود داشته است. اکنون باید از استان کویت سخن گفت". سوریه در روز ۴ نوامبر سه هزار نفر و ۲۷۰ تانک به نیروهای خود در عربستان افزود

بقیه از صحنه اول (۱۴ آبان) از پاریس دیدار و بارئیس جمهور فرانسه در باره بحران خلیج فارس گفتگو کرد. جیمز بیکر وزیر خارجه آمریکا طی دیدار هفته گذشته خود از عربستان سعودی با مقامات این کشور قراردادی امضا کرد که فرماندهی نیروهای عربستان در عملیات خارج از خاک این کشور را برعهده ژنرال‌های آمریکایی می‌گذارد. طبق این قرارداد، در داخل خاک عربستان نیز نیروهای ارتش این کشور تحت فرماندهی مشترک آمریکا و عربستان قرار دارند. بیکر در سفر یک هفته‌ای خود به کشورهای منطقه خاورمیانه و کشورهای اروپایی، کوشید نظر مقامات این کشورها را به موافقت با ابتکار عمل احتمالی آمریکا در حمله نظامی به عراق جلب کند. وی از جمله با جابر الاحمد الصباح امیر تبعیدی کویت، ملک نعمد

مشکلات تازه در روابط ایران و انگلیس

سال است در زندان اوین زندانی است، آزادی مهر داد کویکی که به جرم به آتش کشیدن کتاب سلمان رشدی در جریان یک نمایشگاه کتاب در انگلستان زندانی شده است، شدند. تقاضای آزادی مهر داد کویکی مکرراً از جانب جناح خط امامی در مجلس و سایر نهادها طرح شده است. روز ۵ شنبه ۱۷ آبان علی اکبر ولایتی با دیوید رابی کاردار سفارت انگلیس در تهران دیدار کرد و ضرورت آزادی مهر داد کویکی را به وی تاکید نمود. گفته می‌شود دولت رفسنجانی آزادی وی را شرط بررسی امکان آزادی راجرز کوپر قرار داده است. به گزارش خبرگزاری فرانسه داگلاس مرد وزیر خارجه انگلیس نیز هفته گذشته با شمس‌الدین خارقانی کاردار سفارت جمهوری اسلامی دیدار کرده و موضوع آزادی گروگان‌ها در لبنان را با وی مورد گفتگو قرار داده است.

وزارت امور خارجه مجبور شد "اعلام موضع" نماید. مرتضی سردی معاون ارتباطات و سخنگوی وزارت امور خارجه اعلام داشت که: از همان موقع که خبر برقراری مجدد روابط ایران و انگلیس در جریان مجمع عمومی سازمان ملل متحد در نیویورک اعلام شد، به صورت مشخص و صریح تاکید شد که این روابط بدون هیچ‌گونه قید و شرطی برقرار خواهد شد. وی تاکید کرد که حکم امام حکم اسلام است و سازشی در مورد آن صورت نگرفته است. علیرغم این ادعاها مقامات وزارت خارجه دولت رفسنجانی در گفتگوهای خصوصی به مقامات انگلیسی اطمینان داده‌اند که این حکم به دست فراموشی سپرده شده است. با توجه به همین واقعیت انجمن‌های اسلامی در قطعنامه راهپیمایی ۱۳ آبان مجدداً خواهان اجرای فتوای خمینی در مورد "سلمان رشدی ملعون" اعدام راجرز کوپر انگلیسی که ۵

دو هفته بعد از بازگشایی سفارتخانه‌های ایران و انگلیس، مشکلات تازه‌ای بر سر گسترش روابط بین دو دولت فراهم آمده است. نیروهای وابسته به خط امام می‌کوشند با زنده کردن مسئله فتوای خمینی در مورد سلمان رشدی، اعدام راجرز کوپر انگلیسی و مشروط کردن گسترش روابط به آزادی مهر داد کویکی تروریست ایرانی که در انگلستان زندانی است، روابط تازه آغاز شده را مجدداً دچار اختلال سازند. روز سه شنبه هشتم آبان احمد خمینی در دیدار با گروهی از اسرای آزاد شده موضوع فتوای خمینی در مورد قتل سلمان رشدی را به میان کشید و گفت: ما زمزمه گذشت ایران از حکم اعدام سلمان رشدی و یا سکوت ایران در مقابل فتوای امام رایک توطئه خطرناک امپریالیستی علیه مصالح انقلابان می‌دانیم. وی از وزارت امور خارجه خواست که موضع خود در این زمینه را روشن سازد. ۲ روز بعد

اجلاس سران بنیادگرایان افغانی در حضور ولایتی

افغانستان باشد. ولایتی، سران ائتلاف ۷ گانه را بدون نام بردن از آنان مورد انتقاد قرار داد و گفت: شاید اگر بعضی مسائل تنگ نظرانه نبود، امروز مسئله افغانستان شکل دیگری داشت و وارد مرحله سازنده‌ای شده بود. گروه‌های موسوم به ائتلاف ۷ گانه که وابسته به پاکستان هستند با حزب وحدت اسلامی که به رژیم تهران وابستگی دارد، اختلافات طولانی دارند. اجلاس اخیر را باید نشانه‌ای در جهت تلاش رژیم اسلامی برای متحد کردن بنیادگرایان اسلامی دانست. رژیم تهران هر چند نشانه‌هایی از نرمش در سیاست خود نسبت به دولت افغانستان نشان داده، اما همچنان سیاست مداخله‌گرانه‌ای را در این کشور دنبال می‌کند و با پشتیبانی از گروه‌های وابسته و دست‌نشانده خود می‌کوشد الگوی حکومت اسلامی را در این کشور همسایه پیاده کند.

هفته گذشته سران گروه‌های بنیادگرای افغانی در تهران با حضور علی‌اکبر ولایتی تشکیل جلسه دادند. در این جلسه سبت‌الله مجددی، سید احمد گیلانی، مرتضوی سخنگوی حزب وحدت اسلامی و چند تن دیگر از سرکردگان بنیادگرایان اسلامی حضور داشتند. ولایتی در سخنان خود اظهار امیدواری کرد که این اجلاس که به دنبال مذاکرات چند روزهای صورت گرفته است، گام موثری در جهت حل مشکل مردم افغانستان باشد. وی گفت ما از ابتدا خواهان حکومت اسلامی و غیرمتمتع در افغانستان بودیم و از برگزاری انتخابات آزاد در افغانستان حمایت کرد و گفت برگزاری انتخابات به دور از هرگونه دخالت بیگانه به شکلی که کلیه مردم مسلمان افغانستان بتوانند در آن شرکت کنند و رای واقعی خود را بدهند، قابل تحقق است و می‌تواند تا مین کننده منافع ملی مردم

سیاست‌های تهران و دمشق سازند. گفته می‌شود در جریان این سفر وضع گروگان‌های فربری در لبنان نیز مورد گفتگو قرار گرفته است. دولت جمهوری اسلامی با توجه به سیاست نزدیکی به فرب خواهان برخورد منعطف‌تری با گروگان‌های فربری در لبنان است. اما سوریه در این زمینه از موضع غیر قابل انعطاف‌تری پشتیبانی می‌کند و در مورد کسب امتیازات بیشتری از فرب است. ولایتی وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی گفتگو پیرامون گروگان‌ها را تکذیب نموده است.

سفر مقامات بلند پایه رژیم اسلامی به دمشق

مکلف شده‌اند برای استقرار ارتش لبنان در جنوب این کشور و تامین امنیت کلیه موانع را برطرف سازد و به دولت این کشور کمک کنند. علیرقم تلاش‌های ایران و سوریه این دو گروه که از تهران و دمشق دستور می‌گیرند همچنان برخوردی مسلمانانه خود را ادامه داده‌اند. اختلافات آنها بازتاب اختلافات اعلام نشده جمهوری اسلامی سوریه در مورد مسائل لبنان است. در جریان سفر مقامات جمهوری اسلامی به دمشق دو رژیم سازمان‌های دست‌نشانده خود را تحت فشار قرار دادند که حکمیت این دو رژیم در مورد اختلافاتشان را بپذیرند و سیاستهایشان را بیش از پیش تابع اعلام کرد که امل و حزب الله

که وابسته به سوریه و جمهوری اسلامی هستند، بوده است. در جریان این سفر اجلاس چندجانبه‌ای با شرکت ولایتی و فاروق الشرع وزرای خارجه رژیم‌های تهران و دمشق و هم‌چنین شیخ صبحی طفیلی دبیرکل حزب الله و نبی‌بری رئیس امل تشکیل شد. هدف این اجلاس اجرای توافق نامه سال گذشته امل و حزب الله و پایان دادن به درگیری‌های آنها بوده است. اعضای شرکت‌کننده در اجلاس در یک کنفرانس مطبوعاتی گفتند توافق جدیدی بین دو گروه بوجود آمده و این توافق از شنبه همین هفته به اجرا گذاشته می‌شود. وزیر خارجه سوریه اعلام کرد که امل و حزب الله

هفته گذشته حسن حبیبی معاون اول رئیس‌جمهور اسلامی و علی‌اکبر ولایتی وزیر امور خارجه به سوریه رفتند. در این سفر مواضع دو کشور پیرامون بحران خلیج فارس مورد بررسی قرار گرفت و حسن حبیبی در بازگشت به تهران گفت مواضع دو کشور همچنان با هم یکسان است و از نظر جمهوری اسلامی و سوریه هیچ‌گونه تغییری در مرزهای بین‌المللی قابل قبول نیست. وی تاکید کرد دو کشور از سرنگونی میشل عون خرسند هستند. به نظر می‌رسد هدف عمده این سفر هماهنگ کردن موضع دو کشور نسبت به مسائل لبنان و بویژه پایان دادن به درگیری‌های گروه‌های امل و حزب الله

از رویدادهای ایران

اعتراف به بن بست سیاست های اقتصادی

دولت رفسنجانی پرداختند. فاضل همدانی نماینده بهار و کبوترآهنگ در سخنان پیش از دستور خود در جلسه ۸ آبان مجلس گفت: امروز یکی از مسایلی که در مملکتی ما، مسئله اقتصادی است. برادران و خواهرانی که آماده بحث هستید، بیاید در مورد مسایل اقتصادی جامعه بحث کنید که هر بی سواد و باسواد و هر شهری و روستایی می داند که سیاستگزاری در مسایل مهم اقتصادی تقریباً به بن بست رسیده است.

گزارش های رسیده از ایران نیز حاکی از آن است که برخلاف ادعاهای رفسنجانی، قیمت مایحتاج عمومی از جمله پیاز و سیب زمینی طی یک ماهه اخیر افزایش باز هم بیشتری یافته است.

ظرفیت تولید ذوب آهن اصفهان افزایش می یابد

بی سابقه ای گسترش یافته است و هیئت های اقتصادی و فرهنگی دو جانبه به طور مرتب بین دو کشور در رفت و آمد هستند. جمهوری اسلامی اخیراً از شوروی خواسته است که در سرمایه گذاری برای تولید پودر آلومینا در جزیره قشم شرکت کند. گفتگوهایی در زمینه اعزام کارشناسان شوروی به مجتمع ذوب آهن اصفهان و کارشناسان ایرانی به شوروی در جریان است و شوروی در مورد افزایش ظرفیت تولید ذوب آهن قول مساعد داده اند. هم چنین در دیدار سرپرست وزارت احیاء اراضی و اقتصاد آبی شوروی از تهران در اوایل ماه، همکاری های دو کشور در زمینه انتقال تکنولوژی طراحی و بهره برداری از منابع آب بررسی شد. موافقتنامه های بدست آمده در زمینه های فوق، علاوه بر موافقتنامه های گسترده استان های مرزی ایران و جمهوری های هم جوار شوروی در زمینه های گوناگون است.

۱۰۰ نشریه جدید در نوبت انتشار هستند

می شود، که حدود ۲۰۰ نشریه وضعیت قانونی مشخصی دارند، ۳۰ نشریه مربوط به جریان های سیاسی خارجی است که در ایران فعالیت می کنند و تعدادی نشریه نیز وضعیت قانونی اشان روشن نیست. امین زاده خبر داد ۱۰۰ نشریه در حال انتشار هستند که مجوز برای آنان صادر شده و تدریجاً به سوی انتشار خواهند رفت.

تعداد نشریات در کشور ما در مقایسه با سایر کشورها بسیار اندک است. به طور نمونه در پاکستان حدود ۱۶۰۰ نشریه منتشر می شود. نشریات منتشره در ایران همه بدون استثنا زیر تیغ شدید سانسور دولتی قرار دارند و آزادی مطبوعات در کشور ما به نحو خشنی از سوی حکومت اسلامی زیر پا گذاشته شده است.

تسهیلات تازه برای مسافرت خارجیان به جزیره کیش

فعلی خواهد بود. وی در زمینه تسهیلات پیش بینی شده برای سرمایه گذاری در جزیره گفت: برای واحدهای صنعتی تجاری و سیاحتی با حذف دیوان سالاری، از زمان تصمیم گیری تا شروع عملیات بیش از ۴۸ ساعت زمان لازم نخواهد بود و تسهیلات لازم از جمله از نظر ساختمانی به متقاضیان داده خواهد شد. حجم سرمایه گذاری در جزیره در زمینه های فوق یک هزار میلیارد ریال پیش بینی شده که تاکنون ۱۵ درصد آن هزینه شده است. لازم به یادآوری است که رژیم مدت ها است جزیره کیش را جزیره آزاد اعلام کرده. مدلی که پیش روی مسئولین دولتی است، مدل هنگ کنگ می باشد. حکومت امیدوار است از این طریق بتواند ارزش قابل ملاحظه ای بدست آورد.

اعدام ۶ قاچاقچی

اعدام قاچاقچیان اقدام کرده است. طی روزهای اخیر ۲۶ تن در تهران، ۲۲ تن در زابل، ۱۹ تن در مشهد و ۴ نفر نیز در کرج به جرم قاچاق مواد مخدر اعدام شده اند. علیرغم این اعدام های بی سابقه رژیم جمهوری اسلامی در مبارزه با قاچاق مواد مخدر که جامعه ما را مورد تهدید قرار داده است به هیچ موفقیتی نرسیده است.

هاشمی رفسنجانی بخشی از سخنان خود در خطبه های نماز جمعه این هفته را به فعالیت های اقتصادی دولت اختصاص داد. وی مدعی شد که دولت مسیر درستی را برای سرو سامان دادن به اوضاع اقتصادی کشور در پیش گرفته است. وی میزان رشد در بخش های صنعتی و کشاورزی را بین ۱۰ تا ۳۶ درصد ذکر کرد و گفت تورم مالی که در زمان جنگ ۳۰ درصد بوده اکنون به ۸۰ درصد رسیده است.

سخنران هاشمی رفسنجانی پاسخی است به انتقادات جریان مخالف دولت در حکومت. نمایندگان این جریان پس از اینکه از انتقاد کردن به خامنه ای منع شدند، حملات خود را متوجه دولت رفسنجانی و بویژه برنامه های اقتصادی آن ساخته اند. هفته گذشته نمایندگان مجلس به انشای هملکرد

حسین محلوچی وزیر صنایع و فلزات ایران در جریان سفر هفته گذشته اش به اتحاد شوروی با ریشکوف نخست وزیر این کشور در کاخ کرملین دیدار کرد. بنا به گزارش خبرگزاری ها در این دیدار پیرامون گسترش همکاری های صنعتی دو کشور به ویژه در زمینه ذوب آهن گفتگوهایی صورت گرفت. وزیر صنایع و فلزات قبل از این ملاقات مذاکرات مفصلی با واسیلیویچ لولپاکوف وزیر متالورژی شوروی انجام داده بود. در این مذاکرات مقام جمهوری اسلامی خواهان افزایش سقف تولید فولاد در مجتمع ذوب آهن اصفهان تا سطح ظرفیت اسمی آن و تسریع تلاش های شوروی برای حل مسایل این مجتمع شد. ظرفیت اسمی ذوب آهن اصفهان ۱/۹ میلیون تن در سال است.

روابط اقتصادی فرهنگی و سیاسی جمهوری اسلامی با شوروی طی ماه های اخیر به طور

مدیران مسئول جراید قانونی کشور طی یک گرد همایی گودرز افتخار جهرمی را به عنوان نماینده مطبوعات در هیات نظارت بر مطبوعات برگزیدند. این هیات که وظیفه نظارت و کنترل و سانسور نشریات را بر عهده دارد دارای ۵ عضو است که ۴ عضو دیگر توسط قوای مقننه، قضائیه، وزرای فرهنگ و ارشاد اسلامی و فرهنگ و آموزش عالی تعیین می شوند. گودرز افتخار جهرمی از اعضای حقوق دان شورای نگهبان بوده و اکنون مدیر مسئول نشریات مجله حقوقی و مجله کانون وکلای دادگستری است. در این اجلاس محسن امین زاده معاونت مطبوعاتی و تبلیغاتی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی آماري از فعالیت مطبوعات قانونی در کشور ارائه داد. اکنون در حدود ۳۰۰ نشریه در کشور منتشر

مدیر عامل سازمان همرا کیش در مصاحبه ای در روز ۵ شنبه هفتم آبان ماه اعلام داشت که مسافران خارجی برای ورود به جزیره کیش نیازی به دریافت روادید از تهران ندارند و مستقیماً در این جزیره روادید دریافت خواهند کرد. وی گفت: برای انجام سمولت در این امر نماینده ای از وزرات خارجه در کیش مستقر می شود و صدور روادید در محل صورت می گیرد. این طرح از اواخر آذرماه به اجرا گذاشته خواهد شد. وی در زمینه وضعیت جزیره کیش خاطر نشان ساخت: از جمله مسایل مهم جزیره آب، برق و تلفن است. در هر ۳ زمینه فوق کمبودهای زیادی وجود دارد. مدیر عامل سازمان همرا کیش وعده داد که به زودی دواحد آب شیرین کن به مرحله بهره برداری خواهد رسید و در آن صورت تعداد روزانه آب شیرین جزیره ۳ برابر نیازهای

زد و خورد خونین در کشتارگاه جوادیه

ساختن کارگران ناراضی نشدند، به روی آنان آتش گشودند.

بنا به گزارش این نشریه در جریان تیراندازی ماموران سرکوبگر گروه زیادی کشته و مجروح شده اند. نزدیک به ۱۰۰ نفر از زخمی ها به بیمارستان فیروزآباد شهری و تعدادی نیز به بیمارستان ۷ تیر در این شهر منتقل شده اند. این نشریه گزارش کرده که تعداد زیادی از مجروحین در بیمارستان در گذشته اند. هنوز هیچ منبع خبری دیگری این گزارش را تایید نکرده است.

کمیته انقلاب اسلامی: مبارزه با بدحجابی ادامه خواهد یافت

به دنبال این درگیری ها، روزنامه کیهان با درج مقاله ای بسیجی ها را مورد حمله و انتقاد قرار داد و نوشت: چرا یک بار توی گوش یک سرمایه دار زده اید؟ نویسنده مقاله مذکور از نیروهای بسیجی پرسیده است به جای تظاهرات علیه بدحجابی چرا یک چنین تظاهراتی بر علیه کتاب "زنان بدون مردان" انجام ندادند و چرا کوچکترین اعتراضی و تجمعی به نشر سوال برانگیز مقاله رهبر گروهک ضدانقلاب در نشریه رسمی کشور نکردند. (منظور درج مقاله دکتر پیمان در روزنامه اطلاعات است.) نویسنده مقاله نوق بسیجی ها و حزب الهی ها را نکوهش کرده که: سوراخ دهانم گم کرده اند!

گفته می شود زد و خورد های اخیر در خیابان ها، جنگ قلمی و صدور اطلاعیه های متناقض ارگان های مختلف، صحنه دیگری از درگیری های جناح های حکومتی علیه یکدیگر است.

انستیتو گوته تهران باز گشایی می شود

باز دیدار ایران - آلبه به سر حفظ شئون اسلامی - قرار گیرد. وی اعلام کرد در زمینه گسترش مبادلات فرهنگی انستیتو گوته تهران مجاز خواهد بود در چهار چوب یک توافق فرهنگی جدید باز گشایی شود. انستیتو گوته یک موسسه فرهنگی و آموزش زبان آلمانی در تهران بود. که پس از انقلاب تعطیل شد. این موسسه پس از برگزرای شب های شعر شاعران ایرانی که کمی پیش از شروع انقلاب در این موسسه برگزار شد - مشهور گردید. بسیاری، این شب های شعر را ضربه مهمی در روند شکستن اختناق در دوران آخر سلطنت پهلوی می دانند.

بنا به گزارش نشریه کیهان چاپ لندن، روز شنبه ۱۲ آبان ماه، تظاهرات خونینی در کشتارگاه جوادیه بین مردم و پاسداران رژیم بوتوق پیوسته که در جریان آن دست کم ۳ تن به نام های حاج هبیت الله افطی، رضا کامیاب و عباس سلغچه ای کشته شده اند. این نشریه نوشته است که درگیری به دنبال ادامه نارضایتی کارگران کشتارگاه جوادیه به هلت قطع حقوق مفتگی آنها - ۳۶۰ تومان - رخ داد. درگیری از مشاجره بین کارگران با مسئولین کشتارگاه آغاز شد و به دنبال آن مامورین سرکوبگر رژیم به محل کشتارگاه آمدند و پس از اینکه موفق به پراکنده

مدیر کل اداره مبارزه با منکرات کمیته انقلاب اسلامی دوشنبه ۱۵ آبان در حضور خبرنگاران اعلام کرد، مبارزه با مفاسد اجتماعی به هیچ عنوان وقفه نخواهد داشت. وی به اتفاق نظر مسئولین اجرایی بر مبارزه با منکرات اشاره کرد و تاکید نمود که: کمیته انقلاب اسلامی با انجام تحقیقات جامع و برنامه ریزی دقیق با هر گونه اشاعه فساد که به قصد به فراموشی سپردن آرمان های متعالی حضرت امام و انقلاب اسلامی انجام می شود با جدیت تمام برخورد می کند. طی روزهای گذشته زد و خوردهای چندباره ای بین اوباش تظاهرکننده علیه بدحجابی و ماموران انتظامی در تهران رخ داده بود که موجب حمله بسیجی های حزب الهی به یکی از مقرهای کمیته گردید. بدنبال این برخوردها کمیته و استانداری تهران با صدور اطلاعیه هایی تظاهرکنندگان را محکوم ساخته بودند و نیروی مقاومت بسیج از آنها دفاع کرده بود.

اولاف فلدمن نماینده مجلس آلمان هفته گذشته از تهران دیدار کرد. وی نخستین مجلس آلمان است که طی ۳ سال و نیم گذشته به این سفر کرده است. واحد مرکزی خبری گزارش داد که این نماینده وابسته به حزب لیبرال آلمان، پیام شخصی، گنشر وزیر امور خارجه آلمان را به علی اکبر ولایتی تسلیم کرده است. فلدمن هنگام ترک تهران گفت: بن و تهران در تلاشند که روابط فیما بین را بهبود بخشند. او گفت ممکن است وزیر خارجه جمهوری اسلامی اوایل سال آینده مسیحی به آلمان سفر کند. نماینده مجلس آلمان هم چنین اطلاع داد که ممکن است به زودی امکانات جدیدی در اختیار جهانگردان آلمانی به منظور

سخن گویی اسرائیل و ماجرای سفارت

"سخن گوی اسرائیل" همزمان شد با سالروز تسخیر سفارت امریکا، که امسال بدلیل بحران منطقه و هم چنین تلاطمات درونی رژیم، جای قابل توجهی نیز در مجموعه تبلیغات آنان پیدا کرد. دست بر تصادف یکی از عناصر موثر و اصلی این ماجرا همین آقای اصفزاده بود که حالاً بنام سخن گوی اسرائیل تقاضای اخراجش از مجلس مطرح است. او از سردمداران دانشجویمان خط امام به شمار می آید و چندین بار نیز به نمایندگی از طرف دانشجویمان خط امامی به تلویزیون آمده و درباره تسخیر سفارت و اسناد بدست آمده از آن صحبت کرده بود.

اکنون بر مسئولین "الهی - انقلابی" رژیم است که در اعتراف گیری آینده شان از اصفزاده رابطه سخن گویی اسرائیل با ماجرای تسخیر سفارت و "انقلاب دوم" راروشن سازند!

هر چند بالاخره مهدی کروبی رئیس مجلس و یکی از رهبران خط امام مجبور شد، اطاعت و تبعیت خود و جناح خود از رهبری خامنه ای را اعلام دارد و طی دو هفته اخیر چندین بار نیز بر این اعلام وفاداری تاکید نموده، اما جناح مخالف که خود را در این میدان جنگ پیروز احساس می کند، دست بردار نیست و خواهان فراموشی های بیشتری است. این بار قره بنام اصفزاده نماینده خط امامی مجلس افتاده است. سخنان پیش از دستور او در مجلس شورای اسلامی که در اوج کشاکشها صورت گرفت، جنجال زیادی بپا کرد و یکی از دلایل ایراد سخنرانی تند و تیز خامنه ای شد، که طی آن، مخالفین را به سخن گویی اسرائیل متهم ساخت. اصفزاده که در نطق پیش از دستور خود بسیار تند رفته بود، اکنون در محضمه سختی گیر کرده است. سران رژیم به توبه خط امام از دهان کروبی راضی

نیستند و خواهان "توبه نصح" نمایندگان تندروتر از جمله اصفزاده و اخراج آنان از مجلس می باشند. در اجتمایی که روز ۸ آبان در دانشگاه تهران برپا شد، دانشجویمان هوادار رفسنجانی - خامنه ای بار دیگر با شعار "سخن گوی اسرائیل، از مجلس اسلامی اخراج باید گردد" خواهان اخراج کسانی هم چون اصفزاده شدند. این شعار اخیراً در نمازهای جمعه نیز تکرار میشود: بدین ترتیب برای اصفزاده چاره ای نمانده که یا به زبان خوش به پای مصاحبه تلویزیونی برود، یا به زور شلاق راهی محل اعتراف (تلویزیون) شود و به "جاسوسی" خود اعتراف کند.

البته اخراج از مشاغل و اعتراف گیری از خودی ها و فیر خودی ها در جمهوری اسلامی امری است عادی که دیگر توجه کسی را بر نمی انگیزد، اما این بار از بدحداثه، تحت فشار قرار دادن

شناخت عقلانی واقعیت و قانون مندی های آن، دستخوش بحران شد. بینش فلسفی نوکانتی میان «عینیت» و «ارزش گذاری» (یا «فاکت» و «ارزش») تمایز قایل شد. ماکس وبر صحبت از فراسیدن عصری بوروکراتیک همچون «فلسفه آهین» کرد. در بینش نوگلی مکتب فرانکفورت پیشرفت خرد و عقلانی شدن هرچه بیشتر فرایندهای اجتماعی خود به قیادت بیشتر انسان ها منجر می شد. توسعه علم، به ویژه علوم طبیعی به عنوان محک تکامل و ترقی به چالش خوانده شد و گسترش خرد ابزارگونه در تسلط بر طبیعت - یعنی توسعه تکنولوژیک و رشد اقتصادی صرف - خود به نحوی متناقض خیر از بندگی بیشتر بشریت می داد («دیالکتیک روشنگری»). امکان دست یافتن به «حقیقت»، به معنی بازتاب یا بازآفرینی واقعیت در آگاهی، مورد سؤال قرار گرفت: انسان ها خود حقیقت های خود را می آفرینند، نه آنکه یک حقیقت یگانه را کشف کنند.

در پهنه هنر، «سمبولیزم» واکنش زیبا شناختی در برابر واقعیت خشن دنیای سرمایه بود: همانند رمانتیسم پیش از آن، اما این بار به شکلی درون گریانه و انزواجو، سمبولیست ها بر آن بودند که جهان محسوس واقعیت نهایی، نیست. رئالیسم و ناتورالیسم مردود شناخته شدند زیرا هدف این دو ثبت واقعیت عینی و گذرا بود، حال آنکه سمبولیست ها درصدد ارائه آنچه «جاودانی» (مطلق) است بودند. این ارائه تنها می توانست غیر مستقیم صورت گیرد: نام بردن از چیزی یعنی نبودن آن چیز، اما آفریدن یعنی فقط اشارت غیر مستقیم. (مالارمه) در سمبولیسم فشرده و پیچیدگی کلام از طریق نحو (سینتاکس) فشرده و موجز و تصویر پردازی جزئی حول یک استعاره اصلی به نحوی صورت می گیرد که یک تأثیر حسی تبدیل به تأثیر حسی دیگری شده و تماماً نمادهایی از تأثیر اولیه شوند. با پذیرش تعریف ادگار آلن پو او شعر («آفرینش موزون زیبایی») سمبولیست ها بر اهمیت آهنگ شعر و تکنیک ظریف برای ایجاد موسیقی کلام تأکید کردند. آن ها برای هنر کارکردی جامعه شناختی، دینی، یا اخلاقی قایل نبودند، بلکه هنر را صرفاً جستجوی «حسن زیبایی» می شمردند. آن ها مدافع هنر برای هنر بودند: با حس تحقیر نسبت به اخلاقیات و ارزش های مادی و سوداگرانه پیرامون خود، با خود را معرف یاس و «انحراف» (perversion) دانستن از طریق مواد مخدر، الککل و سادیزم. آرتور رمبو و پل ورلن خود را «دکادنت» (منحط) می نامیدند - واژه ای که توفیل گوته در توصیف بودلر به کار برده بود. این شیوه ها در مجموع، به قول والتر بنیامین، نوعی جنگ پارتیزانی از درون علیه دنیای بیگانه ساز، بی روح و خشن سرمایه داری و اخلاق سالوسانه آن بود. اما در نقد ادبی مارکسیستی در گذشته، این گرایش به بی مسئولیتی عناصر منحط بورژوا و جامعه گریز تعبیر شده است: این تلقی البته در مواردی کاملاً عاری از حقیقت هم نبود؛ زیرا نوعی ژست آریستوکراتیک به شکل تأکید بر یگانه بودن شخصیت هنرمند و ذهنیت فردی او، آفرینش حقیقت و زبان یگانه خودش و بنا بر این رسیدن به «آزادی» خودش، در سمبولیست ها، و با کمی مسامحه در تمامی هنر مدرنیست دیده می شود. مثلاً کیش «دندلی» گرائی شارل بودلر به عنوان تپ نوعی هنرمند مدرن: «دندلی» (dandy) کسی است که می خواهد وجود خودش را در چشم خود و دیگران تبدیل به یک شیء هنری تبدیل کند. با آرایش ظاهری، با سکنات و رفتار، با لباس ها، نحوه گفتارش. او می خواهد از هر جهت یگانه و منحصر به فرد (یا «اورژینال») باشد. حتی تا حدی «خود نما» (exhibitionist) است. او می خواهد هر دم خود را از نو بیافریند. او از تقلید، دست دوم بودن، «معمولی» بودن منجز است. او می خواهد در همه چیز صاحب «استیل» خودش باشد. شاید طبیعت بود که ایدئولوژی ها و جنبش هایی که بر «همبستگی» انسان ها، تفکر جمعی گرا و عمل مشترک انسان ها برای رهایی تأکید می ورزیدند، با دیدی اخلاق گریانه هنر مدرن را فردگرا و انزواجو تلقی کنند. از جمله در کشورهای جهان سوم نیز که ایدئولوژی های پوپولیستی چپ و راست در برابر هجوم سرمایه داری دست به مقاومت زده اند، همین برخورد خصمانه را با روحیه های تفرّدگرا و زیباشناختی داشته اند. اما دیگرگونه بودن و دیگر اندیشی مدرنیستی تنها به شکل اشرافی و در سطح هنر خواص پسند بروز نمی کند. از زمان «دادائیست ها» تا جنبش «بیت نیک ها» در دهه ۲۰ میلادی، تا هنر «پانک» امروزی، از جک کرواک و آلن گینزبرگ گرفته تا «حنیف قریشی» مدرنیست ها (و «پسا - مدرنیست ها») با مردود شمردن مرز میان هنر عوام و هنر خواص، با طعنه به خود، با ظواهر «غیر شیک»، ضد مد، با زنجیر و چرم و خال کوبی به جای «جواهرآلات» بورژوازی، با مخدوش کردن مرزهای جنسیت («مردانگی»، «زنانگی») با موسیقی عمداً آماتور، با خشونت، تحرک، مواد مخدر، حالات هیستریک نوعی مبارزه منفی را با فرهنگ یکپارچه ساز بورژوازی به راه انداخته اند.

تصور ما آن است که در نقد فرهنگی چپ دیگر زمان جزم گرائی و خشک اندیشی های اخلاق گرا و عبوس به سرآمده، می توان غالب تظاهرات «نا هم خوان» و «دیگر گونه» هنر مدرن را همقطاران برای رسیدن به آزادی و آزاداندیشی به شمار آورد. وظیفه منتقد تنها تحلیل این آثار است. اما موضع ما در قبال آن جنبش وسیع تر ضد عصر روشننگی، جنبشی که در یکی دو دهه اخیر «پسامدرنیسم» نام گرفته چه می تواند باشد؟ ادامه دارد

پی نوشت ها:

- ۱- «با نجف دریا بندری، درباره ترجمه، شعر و ادبیات»، آدینه، شماره ۳۷، مهر ۱۳۳۸.
- ۲- آذر نفیسی، «چنین کنند بزرگان»، آدینه شماره ۳۸، آبان ۱۳۳۸.
- ۳- هوشنگ گلشیری، «حاشیه ای بر رمان های معاصر»، نقد آگاه، تهران: انتشارات آگاه، ۱۳۳۱، ص ۳۸.
- ۴- هوشنگ گلشیری، «ادبیات و خرافه»، دنیای سخن، شماره ۲۲، آذر ۱۳۳۷.
- ۵- مثلاً ر.ک. کتاب های چندگانه منتقد قدیمی عبدالعلی دست غیب درباره «آدین، چوبک و هدایت». همینطور رگه هایی از این دیدگاه اخیراً در کتاب حسن عابدینی به نام «صد سال داستان نویسی در ایران» مشاهده می شود؛ ر.ک. ع. کدکستان، «بیک تلاش ارزنده»، بررسی کتاب عبدالداستان نویسی در ایران، کنگاش، دفتر چهارم، زمستان ۱۳۳۷، ص ۱۸۵.
- ۶- برای یک نمونه تکان دهنده داستان مدرن مخالف جریان سنت گرای اسلامی ر.ک. «فتح نامه» مقاله نوشته هوشنگ گلشیری، آذر ۱۳۵۹.
- ۷- «مقاله پوپولیسم با مدرنیسم در داستان نویسی ایران»، کنگاش، دفتر ششم.

در شماره پیش به معرفی فصلنامه کنکاش که در خاچ کشور انتشار می یابد پرداختیم. در این شماره یکی از مقالات این فصلنامه را که به بررسی بحث های ادبی در نشریات ایران پرداخته، درج می کنیم. علت درج این مقاله، ضرورتی است که در بازنگری جنبش چپ به دیدگاه های گذشته اش نسبت به ادبیات وجود دارد. جنبش چپ در دیدگاه ها و نگرش های سنتی خود نسبت به هنر و ادبیات نیز نیازمند تحول و بازنگری است. این جنبش در هر سه هنر و ادبیات باید با نغی و تأییدهای باسماه ای و جزئی که در گذشته وجود داشت پیوند بگسلد و به فراخ اندیشی و کثرت گرائی روی آورد. لازمه جاافتادن چنین درکی بحث و رایزنی های موشکافانه و پژوهشگرانه است. مقاله زیر می تواند در خدمت ژرف نش چینی بحث هایی قرار گیرد.

برخی ملاحظات تئوریک درباره

بحث های ادبی در ایران

ع. ک. داستان

همان طور که هستند، بر ما مکشوف کند. یاری جستن از «روش درست»، «حقیقت» را، که همان این همانی عینیت و ذهنیت است، به ارمغان می آورد. در برابر شناخت علمی، هر شناخت دیگری «ایدئولوژی»، «آگاهی کاذب» یا «متافیزیک» نام می گیرد. بر اساس این تعبیر عناصر زبان نظیر واژه ها، جملات و مفاهیم رابطه ای یک به یک، یا اینکه رابطه ای منطقی، با عناصر واقعیت دارند و هر دلالت گری خیر از مدلولی در خود واقعیت می دهد. ناتورالیسم، پوزیتیویسم منطقی «حلقه وین»، فلسفه راسل، همچنین فلسفه دوره نخست ویتگن اشتاین (در «رساله فلسفی - منطقی») همه بر همین دیدگاه استوارند.

اما در حقیقت تلقی خوش بینانه نسبت به توانایی «عقل» (Reason) در شناخت و دگرگونی جهان مادی به دوران روشننگری اروپایی باز می گردد که فیلسوفانش، در تلاش برای رهایی از قید تفکر دینی و سلطه کلیسا، سخن گویان طبقات رو به رشد و اقشار میانی سوداگر و ایدئولوژی های آن ها یعنی «اندیشه ترقی» شدند. شناخت علمی مهمترین و درست ترین نوع شناخت انسانی تلقی گشت که انسان را در مسیر ترقی و پیشرفت تاریخی به سمت آزادی فرزانده رهنمون خواهد بود. در سده های نوزدهم و بیستم لیبرالیسم و مارکسیزم هر یک به شیوه خود ادامه دهنده این سنت خرد گرائی عصر روشننگری بوده اند. اولی با دفاع از آزادی فردی، انتخاب عقلانی (Rational Choice)، جامعه مدنی، دموکراسی پارلمانی و حقوق مدنی در چارچوب روابط اجتماعی تولید سرمایه داری و گسترش این نظام و ارزش ها به جوامع غیرغربی؛ و دومی از طریق مبارزه طبقاتی، عدالت خواهی و مساوات طلبی، جمع گرائی (کلیکتیویزم) و نقد حقوق، روابط و نهادهای دموکراسی بورژوازی در جهت انقلاب سوسیالیستی و نابودی نهادهای دولت و طبقات در مقیاس جهانی. لیبرالیسم و مارکسیزم هر دو به اندیشه ترقی تاریخی و ارزش مثبت صنعت و فن آوری معتقد بوده اند و از همین رو شناخت «قانون مندی» در طبیعت، جامعه و تاریخ را در «جامعه شناسی» و «ماتریالیسم تاریخی» قابل حصول می دانند. از آنجا که این ارزش ها و این نهادها (دموکراسی، آزادی فردی، دولت رفاه، حقوق مدنی و نیز خردگرائی، پیشرفت و ترقی، علوم تجربی و اجتماعی، و تکنولوژی) همه دستاوردهای تمدن غربی بوده، جوامع آسیایی و آفریقایی را عقب مانده و راکد تلقی کرده اند که برای رسیدن به آزادی می باید این ارزش ها و این نهاد ها را از آن خود کنند. در انجام این امر روشنفکران و هنرمندان مسولیت و تعهد روشننگری را به عهده دارند.

در کشور ما روشنفکران، از ملی و لیبرال گرفته تا سوسیال دموکرات و کمونیست، احکام بالا را به درجات مختلف پذیرفته اند، بی آنکه همواره فاصله ای انتقادی را با آن ها حفظ کنند. نقدی که در غرب در پهنه تئوری فرهنگی از یکسویگی های عصر مدرن و تجددخواهی صورت گرفته برای بسیاری از آن ها نازکی دارد. روشنفکران چپ ما هنوز آثار چهره هایی چون نیچه، فروید، ماکس وبر، هایدگر و فوکو را - به دلیل سمت گیری های سیاسی این افراد - به چشم سوهظن نگاه می کنند. چیزی که این سوه ظن را تا حدودی توجیه کرده است وجود روشنفکران بازگشت گرائی نظیر آل احمد و شریعتی، و به ویژه دیکتاتوری دین سالار اسلامی در ایران بوده است که زیر پرچم مبارزه با غرب و تجدد، با هر نوع روشننگری، دموکراسی و آزاد اندیشی مبارزه کرده است. اما عوامل دیگری نظیر نبود سنت تفکر انتقادی و فلسفی در ایران، حضور نحوه تفکر پوزیتیویستی یا مارکسیزم عامیانه (مارکسیزم روسی) نیز مؤثر بوده است.

آیا چیزی به نام «مدرنیسم منحنط» وجود دارد؟

در دهه های آخر قرن نوزدهم در اروپا به تدریج بسیاری از هنرمندان و متفکران به این نتیجه می رسیدند که سرمایه داری غرب با همه پیشرفت های فنی و مادی خود به آرمان های خوش بینانه عصر روشننگری جامعه عمل نپوشانده است. نخستین واکنش های شک انگیز پدیدار شدند: شک در رابطه مثبت شناخت واقعیت با ارزش های والای انسانی، شک در ضرورت پیشرفت فنی و بسیاری دیگر از مفاهیم ماتریالیسم عصر روشننگری. هرچند سنت خرد گرائی از طریق پوزیتیویسم منطقی (به طور عمده در انگلستان) و ماتریالیسم دیالکتیکی ادامه یافت، اما دیگر این تنها فلسفه غالب تمدن جدید غربی نبود. بار دیگر مفاهیمی که تا پیش از آن معانی شان بدیهی می نمود به زیر سؤال برده شدند؛ از جمله مفاهیم پیشرفت و عقب ماندگی (یا تجدد و تحجر) ترقی و ارتجاع). رشد تمدن سرمایه داری و بعدها «سوسیالیسم واقعا موجود» این تردید بزرگ را دامن زد که چه بسا تکامل «عینی» تاریخی به خودی خود هیچ ضمانت یا محملی برای بهتر زیستن اکثر انسان ها در خود نهنفته ندارد. مفهوم «سعادت» مفهومی ارزشی، نسبی و تاریخی بود که رشد نیروهای تولیدی و تکنولوژی بالقوه فقط شرط لازم اما نه کافی آن بود: شرط لازم تا آنجا که می توانست بر پدیده «کم یابی» که به صورت

گرستگی میلیون ها انسان - فائق آید. اما مقولات ارزشی مهمی نظیر «آزادی» و «رهایی انسانی» چنان می نمود که با این تحولات عینی تاریخی پیوندی ضروری نداشتند.

هنگامی که تلقی خوش بینانه عصر روشننگری دایر بر وجود پیوند میان «عقل» و «رهایی» از میان رفت، ارزش مثبت رئالیسم نیز، به عنوان ضرورت

بحثی که اخیراً در صفحات «آدینه» در مورد نقش ادبیات، رئالیسم، مدرنیسم و انحطاط در هنر در گرفت (مصاحبه با نجف دریا بندری)، پاسخ آذر نفیسی (۲) شاید فصل کوتاه دیگری باشد از یک نزاع قدیمی. پیش از این هوشنگ گلشیری با نقد خود بر رمان «کلیدر» و حمله به آنچه خود «رئالیسم قرن نوزدهمی»، «اقالی»، و «خرافات» خوانده بود، و از آن پیش تر - در سال های ۴۰ و ۵۰ شمسی - برخورد «مدرنیست ها» و طرفداران «تعهد اجتماعی هنر» فصل های دیگر این نزاع بودند. می توان حتی عقب تر رفت: سال های دموکراسی ناقص (۳۲ - ۱۳۲۰) و جدال «رئالیسم سوسیالیستی» با «ادبیات بوف کوری»؛ در یک سو حامیان گورکی، شولوخوف، رومن رولان، و از سوی دیگر طرفداران کافکا، جویس، فاکتور... در یک سو ادبیات روستایی و هنر خلق گرا (یا پوپولیستی) و از سوی دیگر سیالیت ذهن نویسنده شهری در برخورد با بیگانگی تمدن جدید، تنهایی، هراس، ابهام، ناامنی و قطعه قطعه شدن «خود» مؤلف. باید اعتراف کرد که این مجادلات هیچ گاه به عمق نرفت و در آن اتهام ها و برجسب های ایدئولوژیک یا اخلاقی حضور برجسته تری داشت: «قلم به مزد حزبی»، «کلیشه های کارگر»، بورژوا، خرده بورژوا، ضد روشنفکر، یا برعکس: «پوچ گرا»، «بیمارگون»، «مردم گریز»، «فورمالیست»، «تخدیری»...؟

رئالیسم: جانب داران و مخالف گویان

در سال های ۵۰ شمسی در ایران فشار ایدئولوژی چپ «پوپولیست» («خلقیت») آنچه توده ها نمی فهمند هنر نیست، «ادبیات اقشار محروم» و استالینی («ادبیات مدرن بیمار، منحط و ارتجاعی است و باید تحریم شود») بر ادبیات مدرن، تجربه گر و دشوارفهم کاملاً احساس می شد. سانسور رژیم شاهی و سرکوب چپ به طرز متناقضی به این ایدئولوژی مشروعیت بیشتر می بخشید. گفته می شد حقانیت با آن چیزی است که دیکتاتوری نمی تواند تحمل کند. حقانیت با شولوخوف، به آدین، تنکابنی، سلطان پور، احمد محمود و دولت آبادی است، نه بایونسکو و بکت، رب گریه و رویایی، آداموف، کارگاه نمایش و «اشوک هاوژن». دانشجوی آن سال ها نمی توانست به جز این باور داشته باشد. گروهی از نویسندگان خوب ما بهترین سال های عمرشان را پشت میله های زندان می گذراندند و گروهی دیگر به هنر بی خطر و دست پرورده آنان گارد پرداخته بودند: یا سیاه سیاه، یا سفید سفید.

سنگینی ایدئولوژی پوپولیستی در جریان انقلاب اسلامی و نخستین سال های پس از آن بیشتر احساس می شد. اینک «خلق» خود به صحنه عمل پا گذاشته بود و ظاهراً دیگر جایی برای انزوا، شکاکتی و یاس نبود. خوش بینی تاریخی غالب هنرمندان و روشنفکران را در بر می گرفت. ساده شدن شکل بیان در هنرها (نقاشی دیواری، تئاتر خیابانی، بازگشت به قالب های سنتی شعر از جانب پاره ای از نوپردازان که برای توده مردم قابل فهم باشد، تصنیف های انقلابی) با این تحول اجتماعی بی ارتباط نبود. حتی جمع بزرگی از نویسندگان، شاعران و هنرمندان که ایدئولوژی دینی نداشتند، خود را با روح غالب انقلاب اسلامی هم زبان و هم دل یافتند. داستان نویسی مدرن، شعر تجربی و هنر آوان گارد در برابر این موج سنت گرائی فرهنگی، چه از جانب چپ استالینی و چه از جانب حکومت اسلامی، خود را در انزوا می یافت. اما دگرگونی های سه چهار ساله اخیر، شکست ایدئولوژیک و نظامی حکومت اسلامی در جنگ، ادامه سرکوب زنان و اقلیت ها، و علاوه بر این ها ازهم پاشیدن نظام های سیاسی شوروی و کشورهای اروپای شرقی فویتی به دست داده تا نویسندگان تجربه گر مبارزه «زیر زمینی» شان را تشدید کنند. ما در مقاله دیگری در همین شماره «کنکاش» به بعضی از جوانب این مجادلات پرداخته ایم و به تکرار آنها نمی پردازیم. در غالب این بحث ها مفاهیم «رئالیسم»، «تعهد»، «فورمالیسم» و غیره خود «اسم رمزهایی هستند برای رساندن پدیده های دیگری نظیر استالینیسم، مخالفت با سیاست های حزب توده، یا برعکس مخالفت با تمایلات ضد چپ در بعضی روشنفکران، یا مبارزه با سنت گرائی اسلامی و از این قبیل و گاه تسویه حساب های قدیمی و شخصی و احتمالاً تسویه حساب برخی با گذشته خود از جمله پیشینه ماتویستی شان. مثلاً برای ما کمی غیر منتظره بود که نجف دریا بندری چنان هدف انتقاد قرار بگیرد که گویی او نوعی «کمیسار فرهنگی» حزبی است. ترجمه آثاری نظیر «تاریخ انقلاب روسیه» (ای. اچ. کار)، نوشته های راسل، کامسیر، آیزایا برلین (هر سه لیبرال، هر سه مخالف نظام های تک حزبی و منتقد سرسخت استالینیسم) هربرت رید (لیبرال)، فاکتور، بکت، داکترو (هر سه مدرنیست) را دشوار بتوان جزء کارنامه یک کمیسار استالینی تلقی کرد. آیا نمی توان برای بالا بردن کیفیت نقد فرهنگی چپ در ایران ابعاد این بحث ها را گسترش داد و به عمق برد؟ آیا نباید به مجادله های ایدئولوژیک یا اخلاقی بسنده نکرد و به طرح سؤال های اساسی تری پرداخت؟

مسأله رئالیسم در هنر و فلسفه درحقیقت مربوط به این سؤال غامض قدیمی است که توان آگاهی انسان در شناخت عینیت، از طریق زبان و مفاهیم، چیست؟ نوعی از رئالیسم، و آنسیمی جزئی از ماتریالیسم، در نقد ادبی و علوم اجتماعی همواره بر آن بوده است که ادبیات، و نیز مفاهیم در علم، میتوانند واقعیت را «منعکس» کنند. پس، شناخت عینی (یا «پوپولیستی») مستقل از ارزش - داری های ذهنی افراد یا زمینه تاریخی - فرهنگی معین ذهن های شناسا، میتواند پدیده های طبیعی و اجتماعی را،

باخوانندگان

دوست همزین، تقاضای شما در مورد سال نشریه را در اختیار بخش توزیع قرار دادیم تا در مورد آن تصمیم بگیرند.

دامون از آلمان طی نامه‌ای برای ما، تحولات سازمان در چندساله گذشته را "غالباً ظاهری و بدون بررسی و تحقیقات جامع و در اکثر موارد تحت تأثیر فشار نیروهای "پایینی" و هم چنین دیگر سازمانهای سیاسی و یابانه دنباله روی از تحولات سریع جهانی در دوره اخیر "ارزیابی کرده و ضمن برشماری تاریخچه این تحولات از دیدگاه خود افزوده‌اند: "فدائیان خلق (اکثریت) آنقدر مدرن شده‌اند که در مقالاتشان رژیم ولایت فقیه را به "حکومت‌های توتالیتر و استبدادی در اروپای شرقی" مقایسه میکنند. نمی دانم دوستان اینروزها اخباری که در مورد اعتراضات در بعضی موارد اعتصابات کارگران و مردم محروم کشورهای نامبرده برای جلوگیری از نابودی حقوق اجتماعی باقی مانده از دوران قتل‌بخش می‌شوند را می‌شنوند یا نه؟ ولی این واقعیت دارد که با وجود تمام نارسایی‌ها در کشورهای به اصطلاح "سوسیالیستی" طبقات محروم از حقوق و امکاناتی برخوردار بوده‌اند که آنها نه تنها در جمهوری اسلامی، بلکه در اکثر کشورهای سرمایه داری نیز وجود ندارند." این دوست همزین در پایان پیشنهاد کرده است: "بهرتر است دوستان فدایی انرژی و وقت خود را بجای آنها صرف تحقیق و بررسی کامل و علمی مسائل موجود کنند و نتایج آنرا برای کنگره آتی آماده کنند که این کنگره مانند قبلی بی نتیجه از کار بیرون نیاید."

دوست همزین مهدی، طرح‌های شما بدست ما رسید. سعی خواهیم کرد از قسمتی از آنها که برای نشریه مناسب است استفاده کنیم. ضمن تشکر از زحمات شما امیدواریم همکاریتان با نشریه ادامه پیدا کند.

دوستان همزین: خ از دهلی، توفیق سهرابی، بهرام از اتریش، نامه‌های شما را برای رسیدگی در اختیار بخش توزیع قرار دادیم.

* دوست همزین مزدک بابکپوراز سوئد، ضمن تشکر از احساسات صمیمانه شما نسبت به برگزاری کنگره، شورای مرکزی جدید و رهبری قبلی در مورد سئوالات شما توضیحات زیر بنظر ما میرسد.

۱- نشریه کار، تا آنجا که ما اطلاع داریم در صد تبدیل شدن به یک نشریه سیاسی-تئوریک است که در صورت موفقیت در این راه مسلماً موارد تکراری مورد اشاره شما در آن از میان خواهد رفت.

۲- سیستم‌های اقتصادی یک جامعه‌ایده آل از جمله موارد مهم بحث و اظهار نظر در سازمان ماست، تاکنون در نوشته‌های مختلف نیز کماکان به آن پرداخته شده و امیدواریم در بحث‌های مربوط به کنگره دوم نیز جای مناسبی را اشغال کند و سازمان ما بتواند سیاست روشنی نسبت به این مقوله اتخاذ نماید.

۳- برای ما امکان چاپ آدرس نشریات دیگر وجود ندارد. آدرس این نشریات معمولاً در خود آنها به چاپ میرسد.

* دوست همزین ف. ش. آذرخش، ضمن نامه محبت آمیزی، سمت گیری نشریه در جهت تنوع و باز شدن بیشتر را مورد تایید قرار داده و نوشته‌اند: "قبل از همه میخواهم تخطوی را که موجب ایجاد کیفیت خوب و فراگیر در روزنامه اکثریت بوجود آورده‌اید به همه شما که دست اندر کار تدوین مطالب و سبک نوین در روزنامه اکثریت میباشید تبریک بگویم بی شک با این اقدام روزنامه اکثریت از یک حالت یک نواخت و سنتی خارج شده و به یک نشریه فراگیر و همه پسند تبدیل خواهد شد."

پیرامون رویدادهای منطقه

طرح ملک حسین برای حل بحران خلیج فارس

و عراق به کشورهای همسایه خواهند گریخت. به نوشته این روزنامه، دولت ایران و سایر کشورها و نیز سازمان‌های امداد بین‌المللی باید خود را برای پذیرش این آوارگان آماده کنند. طبق تخمین کیهان بین‌المللی، با شروع جنگ بین یک تا سه میلیون تن از اهالی بغداد، بصره و کویت، اهداف اصلی حملات، به ایران پناه خواهند آورد.

به دنبال سفر ناکازونه نخست‌وزیر پیشین ژاپن به بغداد، دولت عراق به شماری از شهروندان خارجی، که اکثر آنها ژاپنی هستند، اجازه خروج از عراق را داد. پس از ناکازونه، ویلی برانت صدراعظم اسبق آلمان فدرال و رئیس بین‌الملل سوسیالیست وارد بغداد شد. وی پس از ورود به بغداد در مورد چشم‌انداز آزادی شمار دیگری از شهروندان خارجی برای ترک عراق اظهار خوشبینی کرد. پس از ملاقات برانت با صدام حسین که روز چهارشنبه ۷ نوامبر (۱۶ آبان) صورت گرفت، صدام حسین دستور آزادی ۱۲۵ تن از

بقیه از صحنه ۳ واحدهای مستقر در منطقه خلیج فارس بیافزاید. کنگره آمریکا مدت خدمت نیروهای ذخیره را دو برابر کرد و به ۳۶۰ روز افزایش داد. تاکنون در آمریکا ۳۴ هزار نفر نیروی ذخیره برای تقویت ارتش این کشور پس از بحران خلیج فارس به خدمت فراخوانده شده‌اند. قرار است طرف هفته‌های آینده صدهزار نفر به نیروهای آمریکا در خلیج فارس اضافه شود.

یاسر عرفات رهبر سازمان آزادیبخش فلسطین (ساف) در مصاحبه با نشریه الصباح چاپ تونس گفت عراق در صورت حمله نظامی به این کشور، نخستین موشک‌های خود را به سمت اسرائیل شلیک خواهد کرد. عرفات افزود عراق همچنین در مقابله با حمله، به سلاح‌های شیمیایی و بیولوژیک متوسل خواهد شد.

روزنامه انگلیسی‌زبان کیهان بین‌المللی چاپ تهران روز ۱۴ آبان نوشت در صورت آغاز جنگ، شمار زیادی از مردم کویت

یک چهارم کودکان در فقر به سر می‌برند

مدرسه بفرستند. طبق گزارش مزبور، فقر در بریتانیا در فاصله ۱۹۷۵ تا ۱۹۸۵ رشدی سریع‌تر از همه کشورهای عضو بازار مشترک داشته است. در دوره تاجر، یعنی از ۱۹۷۹ تاکنون، ۱۰ درصد از مردم که کم‌درآمدترین بخش جمعیت را تشکیل می‌دهند، درآمد ثابتی نداشته‌اند. در مقابل ۱۰ درصد جمعیت با بیشترین درآمدها، به‌طور واقعی پنجاه درصد پر درآمد خود افزوده‌اند. به‌گفته پروفیسور تونی اتکینسن استاد مدرسه عالی اقتصاد لندن، فاصله فقر و ثروت در دوره پس از جنگ هیچگاه به حد فعلی نبوده است.

"حد فقر" معادل نصف درآمد متوسط مردم بریتانیا، یا مشمول "کمک‌های اجتماعی" بودن خانواده‌ها تعریف شده است. شمار شهروندان بریتانیایی که فقیر محسوب می‌شوند، در طول سال‌های ۸۵ از ۹ به ۱۹ درصد و شمار کودکان خانواده‌های فقیر از ۱۲ به ۲۶ درصد افزایش یافته است. این بدان معنی است که بیش از سه میلیون کودک در شرایط فقر به سر می‌برند. چندی پیش گزارش‌هایی منتشر شد که حاکی از این بود که در برخی مناطق بریتانیا، خانواده‌ها به علت نداشتن بضاعت برای خرید کفش، نمی‌توانند فرزندان خود را به

یک چهارم کودکان بریتانیا در حد فقر یا زیر سطح فقر زندگی می‌کنند. این، نتیجه پژوهش یک کمیته تحقیق ویژه است که در گزارش خود خاطرنشان میکند کودکان خانواده‌های فقیر در بریتانیا، بار اصلی سیاست‌های اجتماعی دوره حکومت تاجر را متحمل می‌شوند. از هنگام روی کار آمدن دولت تاجر در سال ۱۹۷۹، شمار خانواده‌های فقیر در بریتانیا دو برابر شده است. در مجموع، در حال حاضر ۱۰ میلیون نفر از مردم بریتانیا، یعنی یک پنجم جمعیت این کشور، در حد فقر یا زیر سطح فقر زندگی می‌کنند. در گزارش نامبرده،

عقوبین الملل: شکنجه و اعدام در برمه

"اتحاد ملی برای دموکراسی"، ائتلاف اپوزیسیون، توانست در انتخابات برنده شود. اما - دولت نظامی تاکنون از تحویل قدرت به اپوزیسیون سرباز زده است.

دستگیر شدگان را در دادگاه‌های نظامی محاکمه می‌کنند. مقررات حکومت نظامی برای این دادگاه‌ها اختیارات نامحدود پیش‌بینی و وکلای مدافع را از حقوق اولیه محروم میکند. بسیاری افراد بدون کیفرخواست و محاکمه در زندان به سر می‌برند. از صدها تن از دستگیر شدگان اثری نیست. طبق گزارش عقوبین الملل، برخی از زندانیان شافل به کار اجباری در معادن سنگ و ارتش، از ضعف فرط جان سپرده‌اند.

گزارش عقوبین الملل همچنین حاکی از نقض شدن حقوق بشر در مناطق کومستانی برمه، محل سکونت اقلیت‌های ملی است. در این مناطق، نیروهای دولتی علیه خودمختاری طلبان می‌جنگند و روستاهای زیادی را با خطر نابودی کامل مواجه کرده‌اند. برمه نزدیک به ۴۰ میلیون نفر جمعیت دارد.

سازمان عقوبین الملل در گزارشی اعلام کرد دولت نظامی برمه دست به شکنجه سازمان یافته و بازداشت و تیرباران خودسرانه مخالفان رژیم می‌زند. طبق این گزارش از هنگام سرکوب جنبش دموکراسی در سپتامبر ۱۹۸۸، برمه که از ژوئن ۱۹۸۹ به "میان‌مار" تغییر نام داده است، تحت حکومت وحشت و ترور است.

عقوبین الملل گزارش می‌دهد طرف دو سال گذشته، هزاران نفر در خیابان‌ها و یا در اماکن خلوت به ضرب گلوله کشته شده‌اند. این گزارش می‌افزاید حتی صرف آشنایی با مخالفان رژیم می‌تواند به دستگیری، شکنجه یا قتل افراد بیانجامد. طبق این گزارش، زندانیان را هنگام بازجویی مورد ضرب و شتم و شوک الکتریکی قرار می‌دهند و ادارشان می‌کنند روی خرده‌های شیشه زانو بزیند. برخی دیگر را زیر آب می‌کنند و تاجد خفگی نگه می‌دارند.

حکومت نظامی در برمه، اجتماعات بیش از ۵ نفر و انتقاد از مقامات دولتی را ممنوع کرده است. به ویژه انتخابات پارلمانی ماه مه ۱۹۹۰، با یک موج دستگیری گسترده همراه بوده است. با این حال

بحران سیاسی و انشعاب حزب حاکم در هند

بحران دولت هند، در همین حال بحران اعتماد مردم به سیاستمداران که دموکراسی این کشور را به بن بست کشانده‌اند نیز هست. در انتخابات سال گذشته، میزان شرکت مردم بسیار نازل بود و بیلان یک سال نخست‌وزیری وی. پی. سینگ را روزنامه تایمز هند چنین ترسیم می‌کند: "او بدون هیچ دلیلی روستاهای هند را علیه شهرها، هندوها را علیه مسلمانان، کاست‌ها را علیه یکدیگر، شمال را علیه جنوب شورانده و موقعیتی ایجاد کرده است که به هرج و مرج می‌ماند."

و. پی. سینگ نخست‌وزیر هند و رهبر حزب جاناتا - دال، انشعابون از حزب را اخراج کرد. به دنبال انشعاب، در روز سه‌شنبه ۶ نوامبر (۱۵ آبان) راجیو گاندی نخست‌وزیر سابق و رهبر حزب کنگره اعلام کرد از نخست‌وزیری چاندراشکار رهبر انشعابون پشتیبانی به عمل خواهد آورد. بدین ترتیب، زمینه برای ساقط کردن دولت سینگ فراهم شد. پس از انشعاب در حزب جاناتا - دال، فراكسیون حزب کنگره در مجلس نمایندگان با ۱۹۵ کرسی از ۵۴۵ کرسی این مجلس، بزرگترین فراكسیون را تشکیل می‌دهد. گاندی روز ۶ نوامبر پس از یک ملاقات طولانی با چاندراشکار گفت: "مادر مورد همکاری به توافق رسیدیم، و کشور را از لبه پرتگاه دور خواهیم کرد."

در شرایط کنونی، سر نوشت دولت آینده هند بسته به تصمیم ون کاتارامان رئیس‌جمهور است. وی باید پس از رای‌گیری در مورد دولت سینگ در مجلس تصمیم بگیرد که چه کسی را مامور تشکیل کابینه جدید کند. گفته می‌شود رئیس‌جمهور هند تمایل زیادی به انتصاب چاندراشکار که رهبر یک فراكسیون کوچک در پارلمان است، ندارد.

در روز چهارشنبه ۷ نوامبر (۱۶ آبان) وی. پی. سینگ نخست‌وزیر هند پس از رای عدم اعتماد پارلمان، از سمت خود کناره‌گیری کرد.

بقیه از صحنه آخر. وخیم‌ترین اوضاع سیاسی داخلی پس از استقلال هند را پدید آورده است، غلبه کند. این بحران با عبارات تنداز جنگ خونین میان کاست‌ها، درگیری خشونت آمیز میان هندوها و مسلمانان، تلاطم‌های اقتصادی ناشی از بحران خلیج فارس و بدهی‌های فزاینده هند. با این حال ظاهر هیچ یک از احزاب سیاسی در صدر تن دادن به یک ائتلاف بزرگ نیست. هم نخست‌وزیر و هم حزب دست راستی بهاراتیا جاناتا از انتخابات مجدد طرفداری میکنند. وی. پی. سینگ نخست‌وزیر هند بر این گمان است که با طرفداری از اختصاص سهمیه بیشتری به اعضای کاست‌های "پست" در بازار کار، و موضع سرسختانه‌اش در برابر هندوهای افراطی، خواهد توانست آرای وابستگان به کاست‌های پایین و مسلمانان را به دست آورد. این دو گروه، افتاد در صد جمعیت هند را تشکیل می‌دهند. از سوی دیگر، هندوهای افراطی به‌ویژه حزب بهاراتیا جاناتا امیدوار است که آرای خود را در میان هندوها افزایش دهد. این دو نیرو می‌خواهند طرفداران سنتی حزب کنگره را به سوی خود جلب کنند. اکثر رهبران حزب کنگره راجیوگاندی، مخالف برگزاری انتخابات زودرس هستند. آنها می‌خواهند با حمایت از یک دولت اقلیت، و سپس قطع این حمایت، زمان برگزاری انتخاب زودرس را خود تعیین کنند، زمانی که برای حزب کنگره مساعدتر باشد. ایندیروا گاندی در سال‌های ۱۹۷۹ و ۱۹۸۰ این تاکتیک را با موفقیت به کار گرفت و به حکومت اولین کابینه حزب جاناتا پس از استقلال هند پایان داد. در آن زمان حزب کنگره به طور موقت از چاران سینگ یک سیاستمدار حزب جاناتا که تشنه قدرت بود، حمایت کرد و با قطع این حمایت در فرصت مناسب، باعث انتخابات زودرس شد، انتخاباتی که در آن ایندیروا گاندی پیروزی چشمگیری به دست آورد و دوباره به نخست‌وزیری رسید.

انتخابات کنگره و فرمانداران در آمریکا

انتخابات ششم نوامبر (۵ آبان) آمریکا که در آن همه اعضای مجلس نمایندگان، یک سوم سناتورها و دوسوم فرمانداران ایالات ۵۰ گانه برگزیده شدند، به پیروزی حزب دمکرات انجامید. این حزب توانست اکثریت خود را در دو مجلس کنگره ایالات متحده تقویت کرده، انتخابات فرمانداری دو ایالت مهم تگزاس و فلوریدا را نیز به سود خود تمام کند. این دو ایالت که تاکنون فرمانداران جمهوریخواه داشتند، از این پس تحت اداره فرمانداران دمکرات خواهند بود.

اقدامات برای بازگشت آرامش به مولداوی

روز شنبه سوم نوامبر (۲ آبان) رهبران جمهوری شوروی مولداوی در جستجوی راه‌های پایان دادن به ناآرامی‌ها در این جمهوری، با میخائیل گارباچف رئیس جمهور شوروی ملاقات کردند. پس از این ملاقات، اتخاذ تدابیری برای جلوگیری از جنگ داخلی در مولداوی آغاز شد. روز یکشنبه چهارم نوامبر، پارلمان مولداوی قطعنامه‌ای دایر بر ضرورت خلع سلاح فوری همه گروه‌های مسلح فیردولتی تصویب کرد. نمایندگان پارلمان همچنین تشکیل یک کمیسیون میانجی با شرکت هشت نماینده از هر یک از گروه‌های قومی مولداوی - رومانی، روس، اوکرائینی و گاگائوز را تصویب کرد. میرچا سنکور رئیس‌جمهور مولداوی خواهان بازگشت آرامش به خیابان‌های شهرها شد و از پارلمان خواست قوانین مصوب

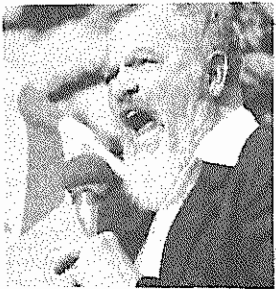
اواخر اکتبر خود را مورد تجدید نظر قرار دهد. این قوانین که در جهت تحکیم موقعیت اکثریت مولدوی - رومانی ساکن این جمهوری عمل می‌کند، مورد اعتراض سایر ملیت‌های ساکن مولداوی قرار گرفته است. در مقابل، این ملیت‌ها خود تشکیل "جمهوری‌های خودمختار" را اعلام کردند. در روز جمعه دوم نوامبر درگیری‌ها به قتل ۶ نفر انجامید.

بحران سیاسی و انشعاب حزب حاکم در هند

بحران دولت ویش وانات پراتاپ سینگ نخست وزیر هند که بادرگیری‌های خونین میان هندوها و مسلمانان آغاز شد، در هفته گذشته شدت یافت. حزب حاکم جاناتا - دال در ادامه این بحران دچار انشعاب شد. در یک گردهمایی نمایندگان فرانکسیون‌های حزب در دو مجلس پارلمان هند، گروه بزرگی از مخالفان وی پی. سینگ نخست‌زیر، چاندرا شکار از رهبران جناح مخالف را به عنوان رهبر جدید حزب برگزید. مخالفان اعلام کردند از راماس واهی ون کاتارامان رئیس‌جمهور خواهند خواست شکار را مأمور تشکیل دولت جدیدی کند. این تقاضا با هدف جلوگیری از رای عدم اعتماد پارلمان به دولت صورت گرفت. به گفته یک سخنگوی مخالفان، ۶۸ نماینده از ۱۴۰ عضو فرانکسیون حزب جاناتا دال در مجلس نمایندگان هند خواهان نخست‌وزیری شکار شده‌اند. اما طرفداران نخست‌وزیر می‌گویند ۸۳ نماینده حزب کماکان از سینگ حمایت می‌کنند. آشوک سینگال رهبر سازمان انفرادی "شورای جهانی هندوها" در شهر آیودیا مرکز درگیری‌ها اعلام کرد که هندوها در سراسر هند ۳ هزار مسجد مسلمانان را ویران خواهند کرد. این مساجد به عقیده هندوها در اماکن مقدس هند بنا شده‌اند. در آیودیا، هندوها به تحریک حزب بهار اتیا جاناتا که یک حزب انفرادی هندو است، می‌کشند یک مسجد را در مکانی که طبق روایات مذهبی، راما خدای هندوها در آنجا بدنیا آمده است، تخریب کنند. پلیس هند به دستور نخست‌وزیر این کشور جلوی تخریب هندوها را گرفت و به مدت چند روز نگذاشت هندوها وارد شهر آیودیا شوند. روز دوشنبه ۵ نوامبر (۱۴ آبان)، این شهر شاهد اعتصاب هندوها در اعتراض به نقش نیروهای امنیتی در درگیری بود. بسیاری از مغازه‌ها تعطیل بودند و انفرادیون هند و لاستیک‌های اتوبوس‌ها و کامیون‌هایی را که در اعتصاب شرکت نکرده بودند، باخنجر پاره می‌کردند.

از سوی دیگر ایالت پنجاب هند نیز دچار ناآرامی است. روز یکشنبه ۴ نوامبر (۱۳ آبان) تروریست‌های سبک در کنار یک جاده، با ایجاد کمین ۲۰ نفر از سرنشینان اتومبیل‌ها و موتورسیکلت‌ها را به دام انداخته و پس از آنکه آنها را اوار کردند در حاشیه جاده صف بستند. این افراد را به ضرب گلوله به قتل رساندند. در شهر پاتانکوت پنجاب در همین روز در جلوی یک سینما بمبی منفجر شد و به مجروح شدن ۱۴ تن انجامید. چاندرا شکار، رهبر انشعاییون از حزب حاکم جاناتا دال، ۶۳ سال دار دوازده سیاستمداران کهنه‌کار هند است. وی از آغاز مخالف نخست‌وزیری وی پی. سینگ بود و پس از انتخابات نوامبر ۱۹۸۹ که در آن حزب کنگره راجیو گاندی اکثریت خود را از دست داد، کوشید نگذار که سینگ به نخست‌وزیری برسد. شکار خود از سالها پیش برای احراز سمت ریاست دولت هند تلاش می‌کند و بدین منظور از حزب سوسیالیست پراجا به حزب کنگره و از حزب کنگره به اپوزیسیون دوره گاندی پیوسته. اکنون شکار امیدوار است رئیس‌جمهور هند را به انتصاب خود به نخست‌وزیری وادارد. او مدعی است که علاوه بر حامیان در حزب جاناتا - دال، از پشتیبانی ضمنی حزب کنگره نیز برخوردار است. حزب کنگره چند هفته پیش اعلام کرد از هر دولت حزب جاناتا - دال که رئیس‌ان وی پی. سینگ نباشد، حمایت خواهد کرد. اما چنین دولتی در صورت تشکیل، حداقل به اندازه دولت سینگ ناپایدار خواهد بود. حتی حمایت حزب کنگره نیز نخواهد توانست شکار را از رای اکثریت مجلس برخوردار کند. از این رو رئیس‌جمهور هند تمایل بیشتری به تشکیل یک دولت وحدت ملی، یعنی یک ائتلاف بزرگ از احزاب همدم، نشان داده است. به عقیده بسیاری از ناظران، تنها چنین دولتی می‌تواند بحران‌های لجام‌گسیخته کنونی، که بقیه از صفحه ۷

کاهان، خام فاشیست، به قتل رسید

مه‌ایر کاهان خواهان بیرون راندن اعراب از فلسطین اشغالی بود

رود اردن توسط صهیونیست‌هایی که از یک اتومبیل شخصی آنها را هدف شلیک قرار دادند، کشته شدند. خام مه‌ایر کاهان، بارها از اعراب به عنوان "سگ‌ها" نام برده بود. مواضع او به قدری افراطی بود که برخی نیروهای سیاسی اسرائیل به او لقب "نازی" داده بودند. کاهان از بیرون راندن همه ۲/۲ میلیون عرب ساکن اسرائیل و مناطق اشغالی جانب‌داری می‌کرد. او از ۱۹۸۴ تا ۱۹۸۸ نماینده کنست، پارلمان اسرائیل بود. یک ماه پیش از انتخابات نوامبر ۱۹۸۸، حزب "کاخ" به همت مواضع نژادپرستانه از شرکت در انتخابات محروم شد.

مه‌ایر کاهان رهبر حزب افراطی راستگرای "کاخ" اسرائیل و عضو سابق پارلمان این کشور، شامگاه دوشنبه ۵ نوامبر (۱۴ آبان) در هتلی واقع در نیویورک به قتل رسید. به گزارش شاهدان عینی، قاتل از فاصله نزدیک صورت و سینه کاهان را هدف شلیک گلوله قرار داد. پیش از آن، کاهان ۵۸ ساله در برابر ۱۰۰ عضو یک انجمن صهیونیستی در هتل "مریات" ماهاتان سخنرانی کرده بود.

قاتل کاهان که نخست توانسته بود با شلیک تیر، از هتل محل قتل بگریزد، در خیابان به ضرب گلوله یک مأمور پلیس از پادر آمدن به سختی مجروح شد. پلیس پس از دستگیری وی اعلام کرد که او یک

نیه‌بری رهبر سازمان امل و شیخ صبحی طبعلی رهبر حزب الله لبنان، شامگاه دوشنبه ۵ نوامبر (۱۴ آبان) پس از مذاکراتی ده‌ساعته در دمشق پایتخت سوریه، قرارداد صلحی امضا کردند. در مراسم امضای این قرارداد، فاروق الشرع و ولایتی وزرای خارجه سوریه و جمهوری اسلامی که اولی از امل و دومی از حزب الله حمایت می‌کند، شرکت داشتند.

قرارداد صلح میان امل و حزب الله

قرارداد صلح میان امل و حزب الله را فیصله دهد. شبه‌نظامیان امل و حزب الله می‌خواهند به ارتش منظم لبنان در تحت کنترل درآوردن مناطقی از جنوب لبنان که تاکنون در آن جنگ‌های خونین امل و حزب الله جریان داشت، کمک کنند. قرارداد صلح امل و حزب الله از دهم نوامبر به اجرا گذاشته خواهد شد.

نواز شریف نخست وزیر پاکستان شد

نواز شریف رئیس‌دولت جدید پاکستان

نواز شریف رهبر چهل ساله "ائتلاف دمکراتیک اسلامی" روز سه‌شنبه ۶ نوامبر (۱۵ آبان) توسط پارلمان جدید پاکستان به نخست‌وزیری این کشور برگزیده شد. شریف ۱۵۳ رای از مجموع آرای ۲۱۷ نماینده را به دست آورد. محمد افضل خان، نامزد حزب مردم به رهبری بی نظیر بوتو، تنها به ۳۹ رای دست یافت. نواز شریف پس از انتخاب در پارلمان در برابر قلام اسحاق خان رئیس‌جمهور سوگند خورد. سه ماه پیش، بی نظیر بوتو به حکم رئیس‌جمهور پاکستان از نخست‌وزیری برکنار شده بود. پس از انتخاب نواز شریف به نخست‌وزیری، بی نظیر بوتو به دولت جدید پیشنهاد کرد که به شرط طلقو حکومت نظامی و کیفر خواست‌ها علیه بوتو و طرفدارانش، با کابینه نواز شریف همکاری کند.

کنگره فوق العاده حزب کمونیست چکسلواکی

یکی از ساختمان‌های حزب کمونیست در پراگ بر اثر آتش‌سوزی به کلی ویران شد. پلیس اعلام کرد این آتش‌سوزی عمدی بوده است. روز قبل از این حادثه نیز نمایندگان کنگره حزب تهدید به بمب‌گذاری شده بودند.

گزارش کمیته مرکزی تاکید کرده است "علیرقم مصادره خودسرانه اموال حزب، حزب به حیات خود ادامه خواهد داد." دولت چکسلواکی دارایی حزب کمونیست را مصادره کرده است. شب یکشنبه چهارم نوامبر

نمایندگان کنگره فوق‌العاده حزب کمونیست چکسلواکی که روز ۴ نوامبر (۱۳ آبان) در پراگ پایان یافت، نتوانستند در مورد تغییر نام حزب و انتخاب رهبر جدیدی برای حزب به توافق برسند. از این رو فعلاً نام حزب کمونیست باقی خواهد ماند. گفته می‌شود به‌زودی سازمان حزب کمونیست در سلوواکی دچار انشعاب به دو حزب سوسیالیست و حزب کمونیست شود. کنگره فوق‌العاده حزب نتوانست اختلافات دو جناح حزب در سلوواکی را فیصله دهد. تغییر نام حزب زمانی صورت خواهد گرفت که یکی از دو فرانکسیون مزبور از حزب جدا شود. نام جدیدی که برای حزب در نظر گرفته شده است، "حزب چپ دمکراتیک" است. در کنگره فوق‌العاده، ساختار حزب بر نظام فدراتیو چکسلواکی انطباق یافت. کمیته مرکزی جای خود را به "شورای کنفدراتیو حزب" داد. در این شورا هر یک از سه بخش چکسلواکی، یعنی بوهمی، مرن و سلوواکی دوازده نماینده خواهد داشت. هیچ‌یک از دو نامزد احراز سمت ریاست شورای حزب نتوانستند اکثریت آرای کنگره را به دست آورند. در نتیجه قرار شد ریاست شورا یک سال برعهده کانیس از سلوواکی و یک سال برعهده گرنچلک که یک سیاستمدار چک است باشد. حزب کمونیست چکسلواکی، در کنگره، گذشته خود را مورد انتقاد قرار داد. با این حال،

برای اشتراك نشریات "کار" و "اکثریت" در خارج از کشور فرم زیر را پر کرده و همراه با معادل بهای اشتراك، تمربستی و یارسید بانکی پرداخت بهای اشتراك به آدرس نشریه ارسال نمایید:

بهای اشتراك نشریه "کار"	شش ماهه	۱۱ مارک	دیگر قاطب
	یک ساله	۲۱	۱۳ مارک
بهای اشتراك نشریه "اکثریت"	شش ماهه	۳۲ مارک	دیگر قاطب
	یک ساله	۶۲	۳۹ مارک
		۱۴۰	۷۶
		۱۵۰	۱۵۰

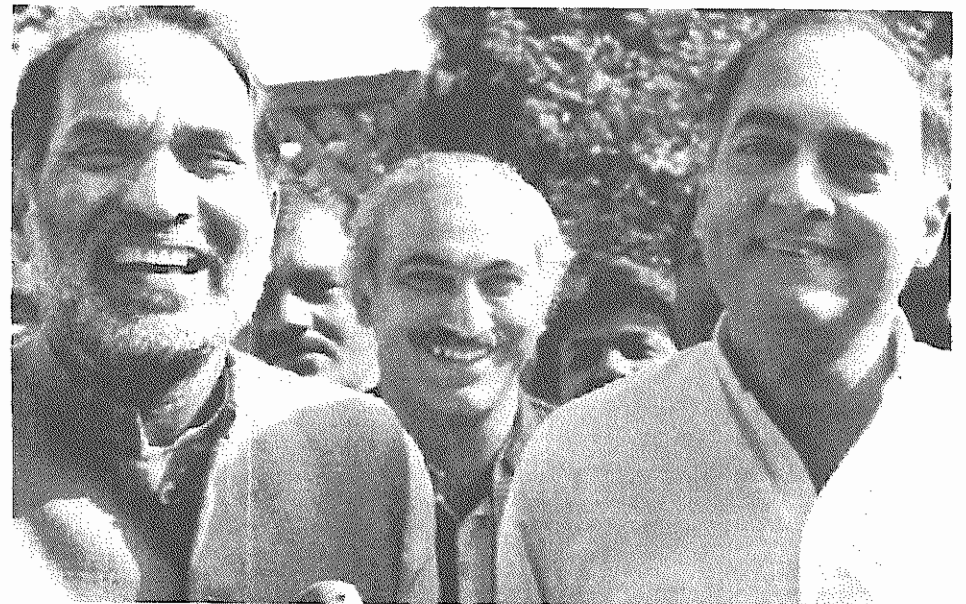
آدرس کامل (لطفاً خوانا بنویسید)

اکثریت
نشریه سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) در خارج از کشور

AKSARIYAT NO. 326
MONDAY 12, Nov. 1990

Address: آدرس: "RUZDEM" POSTFACH 1010 5100AACHEN GERMANY

M.ABD حساب بانکی: NR. 35263011 کد بانک: 37050198 Stadtsparkasse Köln GERMANY

چاندرا شکار، رهبر انشعاییون از حزب جاناتا - دال (سمت چپ) پس از ملاقات با راجیو گاندی در روز ۶ نوامبر